

Et med Gud
i et liv som aldrig ender Bog 7

Neale Donald Walsch 2006

Side 5. Dette er den ordrette gengivelse af en hellig samtale. Det er en samtale med Gud om at være et med Gud. Det er den sidste i en usædvanlig række samtaler, som strækker sig over næsten 3.000 sider i ni bøger skrevet gennem elleve år, og som berører alle aspekter af menneskelivet.

Skrevet i uddrag af Erling S, Nielsen i juli 2018.

Bogen har i alt 292 sider, men jeg har tydeliggjort teksten og kortet den ned til 33 sider.

Jeg vil også henvise Elisabeth Kübler-Ross bøger "Døden og livet efter livet efter døden - tre foredrag" 1977-82 – "Døden og den døende" 1973 – "Elisabeth Kübler-Ross besvarer spørgsmål om døden og den døende" 1975 – "Om børn og døden" 1988. Alle fire bøger der på fremragende vis beskriver det samme i koncentreret form, som Neale Donald Walsch bøger gør. Læs også "Kanaliseringer – Hvordan livet også kan leves" 2008 af Daniel F. Larsen.

Side 9. Det er ikke muligt at leve eller dø uden Gud, men det er muligt at tro, at du gør det.
Hvis du tror, at du lever eller dør uden Gud, vil du opleve, at du gør det.
Du kan have denne oplevelse, lige så længe du ønsker det. Du kan gøre en ende på denne oplevelse, så snart du vælger at gøre det.

Side 13. Alle mennesker fødes med al universets visdom præget ind i sjælen. Det er alttingens dna. Alt levende har denne naturlige bevidsthed indbygget. Den er en del af systemet. Den er en del af den proces, du kalder livet. Det er derfor stor visdom ofte lyder velkendt for mennesker, når de konfronteres med den. De tilslutter sig den stort set med det samme. Der er ingen diskussion. Der er kun erindring. Det er en del af deres naturlige guddommelige bevidsthed.

Side 15.

Den første erindring

At dø er noget, du gør af dig selv

Det sker **faktisk** med dig. Og det sker **gennem** dig. Alt hvad der sker **med** dig, sker **gennem** dig. Og alt hvad der sker **gennem** dig, sker **for** dig.

Du gør det **rent faktisk** for dig selv, fordi det at dø er noget vidunderligt. Og du gør det **rent faktisk** "med vilje" af grunde, som du vil blive klare, når vi bevæger os længere ind i denne samtale.

Den anden erindring

Du forårsager selv din egen død. Dette er altid sandt, uanset hvor eller hvordan du dør.

Side 17. Døden er en dør, men den er ikke nogen magisk døråbning, fordi den energi, du går igennem denne dør med, **bestemmer hvad der er på den anden side.**

Alle ønsker at dø, ellers var der ingen, som døde. Tror du, det at dø er noget, der sker mod din vilje?

Intet sker mod din vilje. Det er umuligt. Så her har du ...

Den tredje erindring

Du kan ikke dø mod din vilje

Der sker ikke noget, som du ikke ønsker skal ske.

Side 21.

Der er ingen anden sandhed end den

*som findes inden i dig
alt andet er noget, nogen har fortalt dig.*

Side 25. Og dog er jeg her for at fortælle dig, at alt, hvad du nogensinde får at vide, vidste du fra fødslen. Faktisk kom du hertil for at **demonstrere dette**.

Du har **intet** at lære. Du skal bare huske. Livet er en udviklingsproces. Udviklingen er beviset på det guddommeliges tilstedeværelse og dets udtryk. **Alt liv fungerer på denne måde.**

*Uanset hvilken vej du går,
kan du ikke undgå at komme hjem*

Side 27. Andre kan føre dig til en sti, andre kan vise dig deres vej, men kun du selv kan skaffe dig frem til bestemmelsesstedet. Kun du kan beslutte at være ét med Gud/Altet.

Den ydre vej er din vej. Meningen er, at den skal føre dig hjem igen. Faktisk er det meningen med **alle begivenhederne** i den ydre verden. **Det var derfor, du anbragte dem der.**

Side 29. *Den fjerde erindring*

Ingen af vejene hjem er bedre end de andre

Alle sande religioner er vidunderlige, og al sand åndelig lære er en vej til Gud, og der er ingen religion, ingen lære, der er mere **"rigtig"** end nogen anden. Der er mere end én vej til bjergets top.

Du skal ikke tro på en eneste ting, jeg siger. **Lyt til**, hvad jeg siger, og tro så på det, dit hjerte fortæller dig er sandt. For det er i hjertet, din visdom bor, og i hjertet, din sandhed bor, og det er i dit eget hjerte, Gud bor i det mest intime fællesskab med dig.

Jeg beder kun om én ting. Du må være venlig ikke at forveksle det, der er i dit hjerte, med det der er i dine tanker. Det, der er i dine tanker, har andre bragt ind. Det, der er i dit hjerte, er det, du bærer med dig af mig.

Og dog kan du lukke dit hjerte for mig, og det har mange gjort. Og mange har også lukket mig ude af deres tanker.

Og vær så venlig ikke at sige til andre, at hvis **De** ikke tror på det, **Du** har i tankerne, vil jeg fordømme dem. Og uanset hvad du ellers gør, så lad være med **selv at fordømme dem på mine vegne.**

Men her kommer de gode nyheder så: Menneskeheden er ikke nødt til at gå gennem helvede for at komme i himlen.

Side 33. *Formålet med livet på jorden fra sjælens synspunkt er:*

Din sjæl forsøger at **erfare det, den ved**. Din sjæl ved, at du aldrig har forladt Gud/Altet, og det forsøger den at erfare. Livet er en proces, hvor sjælen forvandler viden til erfaringer, og når det, du har vidst og erfaret, bliver til **følt virkelighed**, er den proces fuldendt. Det viser sig, at hjemme er et sted, der hedder fuldendelse. Det er den fulde bevidsthed om, hvem du virkelig er, gennem den fulde viden, den fulde erfaring og den fulde følelse af det. Det er afslutningen på adskillelsen mellem dig og det guddommelige.

Denne adskillelse er en illusion, og det ved din sjæl. Fuldendelse kan derfor defineres som det øjeblik, hvor adskillelse ender, det øjeblik, hvor du genforenes med Gud/Altet.

Bevidsthed opnås gennem viden og erfaring, hvilket fremkalder følelse.

Bevidsthed er følelsen af, hvad du har kendt og erfaret.

Et er at vide noget, det er noget helt andet at erfare det og igen noget andet at føle det.

Kun følelse frembringer fuld bevidsthed. Viden alene kan kun frembringe delvis bevidsthed.

Erfaring alene kan kun frembringe delvis bevidsthed.

Følelser er sjælens sprog. Bevidsthed om selvet opnås gennem den **fulde følelse** af, at du selv er den, du virkelig er. Ligesom bevidsthed er en dobbelt proces, er der to veje, den kan nås ad.

En sjæl når fuldendt viden ad den **åndelige** verdens vej og fuldendt erfaring ad den **fysiske** verdens vej. Der er brug for begge veje, og det er derfor, der er to verdener. **Det åndelige univers og det fysiske univers, som vi lever i som fysiske væsener.** Sæt dem sammen, og du har de perfekte omgivelser til at skabe den fulde følelse, som frembringer den fulde bevidsthed.

Det viser sig, at hjemme er et sted, der hedder fuldendelse.

Side 36.

Alle sjæle finder fred efter døden.

Ikke alle sjæle finder fred inden.

Den uindskrænkede bevidstheds øjeblik – det vil sige det øjeblik, hvor du fuldt ud ved og erfarer og føler, hvem du virkelig er – nås i tre trin eller stadier. Hver passage gennem et liv kan betragtes som et af disse trin. Ingen sjæl når absolut bevidsthed i løbet af ét liv. Det er den ophobede virkning af mange passager gennem livscyklussen, som frembringer det, vi kunne kalde **”fuld fuldendelse”** eller absolut bevidsthed.

Hver passage slutter, når den dagsorden eller mission, som hører til **den specielle passage**, er fuldført. Dette liv ender, når du har fuldført det, du kom her til den fysiske verden for at opleve **denne gang**. Så fjører du dét, du fuldendte her, til dét du fuldendte på andre rejser gennem tiden, indtil du til sidst **”har samlet alle brikkerne”** og har opnået absolut bevidsthed.

Der er altså to niveauer af fuldendelsen. Det første niveau er, når du fuldender ét trin i den samlede proces. Det andet niveau er, når du fuldender selve den samlede proces. Og den samlede proces er fuldendt, når den, du er, er blevet kendt helt igennem, erfaret helt igennem og følt helt igennem.

**Du er bange for at dø,
og du er bange for at leve.
Hvad er det for en måde at være til på!**

Side 45.

Den femte erindring
Døden er aldrig en tragedie. Den er altid en gave.

Side 51.

**Der findes ingen ofre,
og der findes ingen skurke i denne verden.**

Side 58. **Tal til menneskeheden om redskaberne til skabelse: tanke, ord og gerning.** Det er de ting, som I skaber jeres mikrovirkelighed med. Disse redskaber er perfekte. De er overordentlig effektive. Det du tænker, det du siger, og det du gør, skaber den oplevelse, du kalder **”dig”**, samt dit livs betingelse og omstændigheder.

Det er som jeg sagde før: hvis du tror, at du er offer, siger at du er offer, og opfører dig, som om du er offer, **vil du opleve dig selv som offer** til trods for, at du rent faktisk ikke er det.

Det samme vil være tilfældet, når du beslutter dig til at sætte andres oplevelser i bås. Hvis du tror, at en anden er offer, siger at en anden er offer, og handler, som om en anden er offer, **vil du opleve den anden person som offer** til trods for, at han eller hun rent faktisk ikke er det.

Det er umuligt at være offer for omstændigheder, du selv skaber. Husk altid det.

Det er umuligt at være offer for omstændigheder, du selv skaber. Hvis du har været offer for omstændighederne, er du nødt til at sværge på, at du ikke har skabt dem. Det ville være at fortælle en løgn om dig selv.

Du skaber alle dit livs omstændigheder. Hvis du skaber dem på det bevidste plan, vil du være klar over det. Hvis du skaber dem på det underbevidste eller det overbevidste plan, er du måske ikke klar over det. **Ikke desto mindre har du skabt omstændighederne.**

Men du har mulighed for at opleve alt, hvad du vælger. Du har mulighed for at opleve det, du har lært om, hvem du virkelig er, som følge af dit liv i den åndelige verden før fødslen, eller du kommer måske til at opleve noget andet end det, noget mindre end det. I dette som i alle ting har du din frie vilje. Du er bevidst om dig selv i al evighed **I den åndelige verden.** Her og nu skal du blot vide, at **"DU"** altid har været ... du er nu... og du vil altid være. **Når du fødes, går du simpelthen fra hinanden. Du går fra hinanden. Du holder op med at være integreret.** Du holder op med at være ental og deler dig i tre dele: **krop, sind og ånd.** Eller det, vi kunne kalde **underbevidsthed, bevidsthed og overbevidsthed.**

Det underbevidste er et erfaringsområde, som du ikke ved noget om, og hvor du ikke bevidst skaber din virkelighed... Underbevidstheden skaber også øjeblikkelige løsninger på problemer.

Den tjekker oplysninger der kommer ind, søger så i sit hukommelseslager og kommer med øjeblikkelige reaktioner på mangfoldige situationer, igen automatisk. Underbevidstheden kan redde dit liv.

Det bevidste er det erfaringsområde, hvor du kender din virkelighed og skaber den med nogen bevidsthed om, hvad du gør. Hvor stor en del af den du er bevidst om, afhænger af dit **"bevidsthedsniveau". Dette er det fysiske niveau.**

Det overbevidste niveau er det erfaringsområde, hvor du kender og skaber din virkelighed med fuld bevidsthed om, hvad du gør. **Dette er det sjælelige niveau.** Det overbevidste er den del af dig, som rummer sjælens overordnede dagsorden - som er at gå i retning af at fuldende det, du kom til kroppen, for at erfare og føle. Det overbevidste fører dig hele tiden hen mod din næste mest ønskede udviklingserfaring, drager dig præcis mod de mennesker, steder og begivenheder, der er de rigtige og perfekte med henblik på at opnå den, så du kan få den kombination af viden erfaring, som fremkalder følelse – og dermed skabe bevidsthed om dit sande væsen. Og det er der. Dette tre-i-en bevidsthedsniveau kaldes **hyperbevidsthed**, eller **"højere bevidsthed"**. Der kan I alle komme hen. Gennem meditation. Gennem dyb bøn. Gennem ritualer eller danse eller gennem hellige ceremonier – og andre gennem den proces, du kalder **"døden"**.

Når du er på dette sted, er du fuldkommen kreativ. Alle tre bevidsthedsniveauer er blevet ét.

Helheden i dette er som i alle ting større end summen af sine tre dele. Hyperbevidstheden er det der sker når alle disse tre kombineres og **derpå transcenderes.** **(Som strækker sig langt ud over de normale grænser.)** Så bevæger du dig ind i ren **væren.** Denne **væren** er den ultimative kilde til skabelse inden i dig. Du kan opleve den inden din **"død"** eller bagefter. **Væsen og væren er et andet ord for den hellige treenighed. Krop, sind og ånd. Væsen er krop og sind, hvor væren er ånden – eller sjælen. Værensenergi er den energi din sjæl udsender. Din sjæl kan kun finde ud af at "være til stede" - den kan ikke finde ud af at erfare uden at have kroppen og sindet som værktøj. Værensenergi er overalt os. Energien er den vi alle udsender hvor vi end befinder os.**

De følelser vi føler sender vores værensenergi ud, således energien ligger rundt omkring os.

(Dette er fra ordforklaringer i bogen (Kanaliseringer – Hvordan livet også kan leves 2008)

Side 61.

**Du er selv årsag til alt,
hvad der foregår i dit liv -også din død.**

Du kan være årsag til en ulykke, men det betyder ikke, at du valgte den bevidst. Lad os være helt klare på, hvad der kommunikerer her. Du alene er årsag til alt, hvad der foregår i dit liv – også din død. De fleste mennesker har ingen bevidst viden om dette.

To betingelser skal opfyldes, for at et dødsfald kan klassificeres som et selvmord.

1. Du skal være bevidst om, hvad du gør – det vil sige, at du skal træffe et bevidst valg om at dø.
2. Du skal træffe valget om at dø for at undslippe frem for at fuldende dit liv.

Et af formålene med denne samtale er at hjælpe dig til at indse, at dit fysiske liv er helligt; at hjælpe dig til at forstå, at livet i kroppen er en gave af umådeligt omfang. Jeg har tidligere sagt, at døden er et kraftfuldt skabende øjeblik, og det er den. Men den er beregnet på at komme hen **TIL** noget, ikke på at undslippe **FRA** noget.

Trøst kan opnås for de efterladte, gennem at vide, at personer, som begår selvmord, er i orden. Er okay. De er elsket og bliver aldrig svigtet af Gud. De har bare ikke gennemført det, de havde planer om. Det er vigtigt at forstå for alle, der planlægger selvmord.

I det, du kalder livet efter døden, findes der ikke noget, som hedder **"straf"**. Det er de efterladte, som straffes. De oplever et ufatteligt chok, og der er nogle, som aldrig forsvinder det helt. De føler alle et enormt tab. Mange af dem bruger resten af livet på selvbebrejdelser.

De spekulerer på, hvad de gjorde forkert, de piner sig selv med, hvad de kunne have sagt, som kunne have ændret tingene. Det triste er, at dem, der gør en ende på deres eget liv, forestiller sig, at de kommer til at ændre tingene, og det gør de ikke.

At gøre en ende på sit liv for at undslippe noget skaber ikke en situation, hvor du undslipper noget som helst. Hvis du overvejer at tage dig af dage for at undgå noget, skal du vide, og jeg siger det igen, at du overvejer noget, du ikke kan gøre. Et ønske om at undgå noget smertefuldt er normalt. Det er alt sammen en del af den menneskelige dans. Men i dette særlige øjeblik af denne dans er der en person, som forsøger at skaffe sig selv bort fra noget, som sjælen er kommet ind i kroppen for at opleve, ikke undslippe.

Fordi den pågældende har fundet oplevelsen smertefuld og vanskelig, forsøger han eller hun at træde ud i et tomrum, hvor der ikke er noget at konfrontere og intet at frygte. Men mennesker kan ikke træde ud i et tomrum, fordi der ikke findes noget tomrum at træde ud i. **Der eksisterer ikke noget tomrum.** Der findes ikke tomrum nogetsteds i universet. Overhovedet ingen steder.

Der er ikke noget **"sted hvor der ingenting er"**. Overalt, hvor du kommer hen, er rummet **d.v.s. universet**, fyldt med noget. **"Det som du selv har skabt"**. Du vil stå overfor dine skabninger overalt, hvor du går hen, og du kan ikke undslippe dem – og det ønsker du heller ikke, for du har frembragt dine skabninger for at genskabe dig selv. Det vil derfor ikke været til nogen nytte at forsøge at undvige dem eller smutte uden om dem. Der er ingen flugtveje. Lad mig formulere dette på en anden måde: **Der er ingen vej udenom.**

Det du kalder **"døden"**, **ER** vidunderligt, men ikke **mere** vidunderligt end **LIVET**. Rent faktisk **ER "døden"** livet, der bare fortsætter på en anden måde. Jeg vil gerne have, at du er helt klar over dette. Du kommer til at møde **dig selv** på den anden side af døden, og alt det, du bar på, vil stadig være der. Så vil du gøre det allermest ironiske. **Du vil give dig selv et andet fysisk liv, hvor du kan tage dig af det, du ikke tog dig af i dit seneste liv.** Fordi det er **formålet** med det fysiske liv at forsyne dig med en sammenhæng, hvor du kan opleve det, du i den åndelige verden vælger at opleve. Og ved at forlade det fysiske liv undslipper du ikke noget, du sætter bare dig selv tilbage i det fysiske liv og ind i den situation, du forsøger at undslippe ... bortset fra at du nu vil være tilbage ved start. Du vil ikke se dette som en **"straf"** eller et **"krav"** eller en **"byrde"**, fordi du gør det med hele din egen fri vilje og forstår det som en del af processen med at skabe dig selv, **som er grunden til, at du eksisterer.... Det er det, livet er beregnet til.** Når man bruger livet på den måde, dør man, når man er rede til at bruge døden som et redskab til at skabe et nyt og anderledes liv.

Selv mord er at buge døden til at undslippe, men det fører til skabelsen af det **samme** liv en gang til, med de samme udfordringer og oplevelser.

Så du kan bruge døden som et redskab til at **undslippe** eller til at **skabe**. Det første er umuligt, det andet er utroligt. Der er intet **"forkert"** eller **"dårligt"** ved at skabe det samme liv med de samme udfordringer og oplevelser om igen. Hvis du ønsker at stå over for de samme udfordringer igen og igen, skal du bare gøre det. I dette som i alle andre ting har du lov til at gøre, som du har lyst til. Hvis du forsøger at **undslippe** disse udfordringer, er det blot vigtigt at vide, at det ikke sker.

Du vil opdage, at du kommer til at stå direkte over for dem igen. Og det kan selvfølgelig blive en lidt trættende gentagelse.

Side 67. Jeg siger... Intet, du har gjort, er så forfærdeligt, intet, der er hændt dig, er så uigenkaldeligt, at det ikke kan helbredes. Jeg kan og vil gøre dig hel igen. Men du skal holde op med at dømme dig selv. Den der dømmer mest, er dig. Andre dømmer dig måske på det, de kan se udefra, men de kender dig ikke, de ser dig ikke, og derfor er deres domme ikke gyldige.

Lad være med at **gøre** dem gyldige ved at tage dem på dig som dine egne. De har ingen betydning. Vent ikke, at andre skal se dig, som du virkelig er, for de ser dig gennem deres egens smerte. Vid i stedet, at **jeg ser dig nu som et sandt under**, og at det, jeg ser af dig, er fuldkomment. Når jeg ser på dig, har jeg kun én tanke: **Dette er min elskede, i hvem jeg har velbehag**".

Jeg siger ... tilgivelse er ikke nødvendig i Guds rige. Gud kan ikke fornærmes på nogen måde. Der er kun ét spørgsmål, som betyder noget i hele universet, og det har intet at gøre med, om du er skyldig eller uskyldig. Det har noget at gøre med din identitet. Ved du hvem du virkelig er?

Når du gør det, forsvinder enhver tanke om ensomhed, enhver ide om at være uværdig fortoner sig, alle forestillinger om håbløshed forvandles til en underfuld bevidsthed om det mirakel, som er dit liv. Og om det mirakel som er dig.

Og til sidst, min elskede siger jeg ... I selve det øjeblik er du omgivet af hundredetusinde af engle. Tag nu imod deres hjælp. Og giv deres gave videre til andre. For det er ved at give, du skal modtage, og det er ved at helbrede, du skal helbredes. Det mirakel, du har ventet på, har ventet på dig. Du vil vide dette, når du bliver det mirakel, som en **anden** venter på. Gå derfor hen og udfør mirakler, og lad din død blive dit herligste øjeblik, ikke en kundgørelse af din største sorg.

Brug døden som et redskab til at skabe med, ikke som et, der ødelægger, brug den til at komme fremad, ikke til at gå tilbage. Med dette valg har du æret selv livet og givet livet lov til at bringe dig din største drøm, mens du stadig lever med din fysiske krop: **fred i sjælen til sidst**.

Spørgsmål: Hvad nu når en person beder en anden – en læge eller et elsket menneske – om at hjælpe sig med at gøre en ende på livet?

Du taler om **eutanasi**, som er noget helt andet. Det er, når en person indser, at hans eller hendes liv allerede er forbi rent praktisk, og der ikke er andet tilbage at opleve end ubønhørlig fysisk smerte eller totalt tab af værdighed i processen med at dø.

Eutanasi kan ikke sidestilles med selvmord. Mennesker, som overvejer selvmord midt i et aktivt og relativt sundt liv, træffer en beslutning af en meget speciel art. Mennesker, som gør en ende på et liv, der alligevel meget snart er slut efter alle lægevidenskabelige tegn at dømme, træffer en beslutning af en helt anden art. De, der klart ud fra lægelige vurderinger kan se, at deres fysiske liv næsten er forbi, kan vælge at spørge: **"Er det nødvendigt at lide denne sidste smerte og opleve denne manglende værdighed?"** Hver sjæl vil have et svar, som er det rette for den, og ingen sjæl kan svare forkert på dette spørgsmål – for der findes ikke noget **"forkert"** svar.

**Du er forskellig fra Gud,
men du er ikke adskilt fra Gud.**

Derfor kan du aldrig dø.

Den sjette erindring ***Du og Gud er ét. Der er ingen adskillelse mellem jer.***

Det kan virke som en ganske elementær oplysning; men når du anvender dette grundlæggende livsprincip **På** livet, skaber du en beholder, som kan rumme alle de tidligere erindringer, som du har skaffet dig selv her, samt dem, der skal komme

Implikationerne af den sjette erindring er kolossale. Hvis du er klar over, at du og Gud/Altet er ét, og at der ikke er nogen adskillelse mellem jer, ændrer det konteksten for din oplevelse af, at **alt i dit liv er sket, sker i øjeblikket og altid vil ske.**

Men det er indlysende, at det individ, som er **"dig"**, ikke repræsenterer Guds helhed. Alligevel har du alle det guddommeliges karakteristiske egenskaber, alle aspekter af det og alle dets elementer i dit indre. Gud/Altet er dig i stort format, Gud/Altet er alt. Der er intet som **ikke** er Gud

Jeg har ofte hørt den analogi, at jeg er i forhold til Gud, som en bølge er i forhold til havet. Gjort af nøjagtig det samme stof. Bare i mindre størrelse.

Den analogi er faktisk ikke helt ved siden af. Så lad os nu definere dette **"hav"**. Lad os her antage, at Gud er skaberen. Meget få mennesker, som overhovedet tror på en Gud, har noget at indvende mod det. Hvis det er sandt, at Gud er skaberen, betyder dette, at du også er en skaber. Gud skaber **alt** liv, og du skaber **alt** i dit liv. Så enkelt er det.

Hvis du tænker over det på den måde, kan du rumme det i bevidstheden. Du og Gud skaber hele tiden – du på mikroniveauet. Gud på makroniveauet.

Ja, Jeg forstår! Der er ingen adskillelse mellem bølgen og havet. Ingen. Bølgen er en del af havet, der opfører sig på en bestemt måde. Bølgen gør det samme, som havet gør, i mindre omfang.

Det er fuldstændig rigtigt. Du er mig, der handler på den måde, du handler. Jeg giver dig magt til at handle sådan, som du gør. Din magt kommer fra mig. Uden havet havde bølgen ikke magt til at være bølge. Uden mig har du ikke magt til at være dig. Og uden dig er min magt ikke åbenbaret.

Din glæde er at åbenbare mig. **Menneskehedens glæde er at manifestere Gud/Altet.**

Livet er Gud/Altet i fysisk form... Det er vigtigt at forstå, at der ikke er en enkelt måde. Hvorpå livet gør Gud/Altet fysisk.

Forskel betyder ikke **adskillelse**. Disse ord betyder ikke det samme. Du er ikke adskilt fra Gud.

Den kendsgerning, at du ikke er adskilt fra Gud, er grunden til, at du aldrig kan dø.

Bølgens tilstedeværelse er vidnesbyrd om havets eksistens. **Din tilstedeværelse er vidnesbyrd om Guds eksistens.**

Der er dem, som siger, at det at se er at tro.

Jeg siger dig, at det at tro er at se.

Der er ikke noget, du er nødt til at gøre, der er noget, du vælger at erfare. Hvis du og Gud er ét, er du ikke **nødt til at gøre** noget som helst. Alle beslutninger udgår fra din frie vilje. Hvert valg viser det. Du er kommet til kroppen, **inkarneret i et nyt liv**, for at opleve en side af dig selv, som vi talte om tidligere. Det kan være, at denne side af dig skal opleves gennem noget, du gør – det vil sige gennem en fysisk aktivitet – eller gennem en bestemt måde at være på, selv om du rent faktisk ingenting gør.

Den syvende erindring

Døden eksisterer ikke

Side 88. *Det er umuligt at at leve eller dø uden Gud, men det er ikke umuligt at tro, at du gør det.*

Hvis du tror, at du lever uden Gud, vil du opleve at du gør det. Du kan have denne oplevelse, lige så længe du ønsker det. Du kan gøre en ende på denne oplevelse, så snart du vælger det.

Den ottende erindring

Du kan ikke ændre den yderste virkelighed, men du kan ændre din oplevelse af den.

Side 95.

Lad os gøre det klart.

Helvede eksisterer ikke

Der findes simpelthen ikke et sted af den art.

Lad mig begynde med at sige, at der er én ting, som **vil** være det samme for alle, og det er, at døden opleves i, hvad du ville kalde stadier eller faser, og første stadium er ens for alle.

I det første stadium, i dødsøjeblikket, vil du opleve øjeblikkelig, at livet fortsætter. Dette vil være det samme for alle. Der kan være en kort periode med desorientering, når du opdager, at du ikke er i knoppen, men nu i stedet er adskilt fra den. Snart vil du begynde at forstå, at selv om du er **"død"**, er det ikke afslutningen på dit liv. Det er i dette øjeblik, du forstår og fuldt ud oplever, måske for første gang, at du ikke er kroppen; at en krop er noget, du **kan have**, men ikke noget, du ér. Du vil øjeblikkelig bevæge dig over i **andet stadium af din død**.

Og det er her, de forskellige veje skilles. Hvis de trosforestillinger, du havde inden din død, omfatter vished om, at livet går videre, vil du, så snart du har fattet, at du er **"død"**, med det samme vide, hvad der sker, og du vil forstå det. **Dit andet stadium** bliver så oplevelsen af, hvad du nu tror, der sker efter døden. Dette indtræffer øjeblikkeligt. Hvis du tror, at du bliver taget i favn af en betingelsesløst kærlig Gud, vil du opleve det. Hvis du tror på dommedag eller en regnskabet's time efter fulgt af paradiset eller fortabelse til evig tid... ja så sker der nøjagtig det du forventer.

Så snart du går gennem det første stadium af døden og forstår, at du ikke længere lever i en krop, vil du bevæge dig ind i det andet stadium og opleve, at du bliver dømt, præcis som du forestillede dig, at den ville blive. Hvis du lever med den tanke, at du fortjener at komme i himlen, vil du straks opleve det, og hvis du tror, at du fortjener at komme i helvede, vil du med det samme opleve det. Himlen vil være præcis, som du forestillede dig, den ville være, og det samme gælder helvede. Hvis du ikke har konkrete forestillinger om nogen af delene, vil du opfinde dem lige på stedet. Så bliver disse steder straks skabt for dig på denne måde.

Du kan blive i disse oplevelser så længe du ønsker. - Lad os gøre det klart. Helvede eksisterer ikke.

Et sådant sted findes simpelthen ikke. Derfor kan du ikke komme et sådant sted hen.

Men ... kan du **SKABE** et personligt **"helvede"** for dig selv, hvis du vælger at gøre det, eller hvis du tror, at dette er, hvad du **"fortjener"**? Ja. Så du kan sende dig selv til **"helvede"**, og det **"helvede"** vil vise sig at være præcis, som du forestiller dig eller føler behov for, at det skal være - men du kommer ikke til at blive der et minut længere, end du vælger.

Hvem ville overhovedet vælge at blive der?

Du ville blive forbavset. En mængde mennesker lever inden for trosforestillinger, som siger, at de er syndere og skal straffes for deres **"overtrædelser"**, og derfor bliver de rent faktisk i deres illusion om **"helvede"**, fordi de tror, at dette er, hvad de fortjener, at dette er, hvad de **"har i vente"**, at dette er, hvad de er **nødt til at gøre**.

Det har dog ingen betydning, for de lider overhovedet ikke. De kommer simpelthen til at iagttage sig selv nøgternt på afstand og se, hvad der foregår – noget i retningen af at se en

undervisningsvideo. Der foregår det, at det vil se **ud**, som om de lider, men den del af dem, som ser på dette, føler ikke noget. Ikke engang sorg. De observerer simpelthen.

Så disse iagttagere ser sig selv i dette selvskabte "**helvede**", men de ved godt, at det ikke er virkeligt. Og når de har lært det, de føler, de har brug for at lære (**det vil sige har mindet sig selv om det, de har glemt**), vil de udfri sig selv og gå videre til det **tredje stadium af døden**.

Men lad os først se på nogle af de muligheder, du har på det "**andet stadium**". Du kunne være en af dem, der dør i en tilstand af usikkerhed om, hvorvidt livet overhovedet fortsætter efter døden. Du bliver forvirret og usikker på, hvad der sker, og dette vil få dig til at håndtere situationen på en helt anden måde. Du vil indse, at du ikke er legemet mere, at du er "**død**", men eftersom du er usikker på, hvad der så sker, og om der sker noget, kan du tilbringe megen tid med at forsøge at regne ud, hvordan du skal "**gå frem**".

Du kan få al den hjælp du kan acceptere. I de første øjeblikke efter "**døden**" vil alle befinde sig i nærvær af de mest kærlige engle og vejledere og venlige ånder samt sjæle eller essenser af alle, som nogensinde har haft betydning for dem i livet. Dem du har elsket højest, vil være tættest på.

De omgiver dig. Dine kæres og englens nærvær vil være en utrolig hjælp for dig. Fordi de bidrager til, at du kan "**orienterer**" dig og forstå præcis hvad der er ved at ske med dig, og hvad dine "**valgmuligheder**" er. Det kan endda ske, at du bliver bevidst om, at nogle af disse kære er til stede før du dør. Ja. Der er mange mennesker, som mens de stadig er i den fysiske krop, fortæller andre i rummet, at de ser deres kære, eller at deres kære er kommet for at hente dem.

Andre i rummet forsøger ofte at overbevise døende mennesker om, at de ser indbildte ting – og de **SER** ting, men ting, som er højst virkelige, som andre mennesker imidlertid ikke kan se på grund af deres begrænsede perspektiv. Dit perspektiv udvides umådeligt efter "**døden**" - og ofte i minutterne lige inden du dør. Det hele afhænger af, hvad du tror på. Det er i døden som i livet, at det, du tror, er det, du kommer til at opleve.

Hvis du for eksempel **ikke** oplever disse ånders tilstedeværelse, når du dør, er det, fordi du ikke forventer det, og fordi muligheden af deres tilstedeværelse ligger uden for dit system af tros-forestillinger. Men hvis du så meget som **håber**, at disse kærlige væsener vil være der, vil du straks få øje på dem. I livet er det vigtigt at være klar over, hvad man tror med hensyn til **alting**. Det er ikke kun døden, der bliver påvirket af, hvad du tror, men **hele dit liv**.

**Døden er interessant.
Den er spændende og interessant og
fuldkommen vidunderlig.**

Hvis du dør i absolut **forvisning** om, at der **INTET** liv findes efter døden, vil du, så snart du er klar over, at du er død, straks gå videre til det andet stadium, som rummer oplevelsen af, at der ikke er noget liv. Du kommer ikke til at opleve noget som helst. Der vil simpelthen ikke være nogen oplevelser. Der vil stadigvæk foregå noget, men du vil ikke være i stand til at opfatte det.

Det vil være præcis som nu, hvis du sov, mens der foregik alt muligt rundt om dig. For at opleve noget andet er du simpelthen nødt til at **vågne op**. Den gode nyhed er, at **alle** vågner op. Ligesom du i det jordiske liv ikke bliver ved med at sove i al evighed, vil du heller ikke forblive i glemslens søvn i al enighed efter døden. Sjælen får hjælp fra sine kære og fra englene til at vågne op. Så vil den undre sig over, hvor den er, hvorfor der ikke forgår noget, hvad der mon er sket. Den vil begynde at lægge to og to sammen, og i det øjeblik vil sjælen bevæge sig ind i en tilstand af bevidsthed om **dødens andet stadium**.

Men nu er det vigtigt for dig at forstå, at ingen af de scenerier, jeg har beskrevet for dig, har noget at gøre med den yderste virkelighed. Den oplever du i **det tredje stadium**. De scenerier, jeg lige har beskrevet, er de første to stadier, de tidligste stadier i din "**efterdødsoplevelse**".

I det tredje stadie smelter du sammen med essensen og begynder at opleve en yderste virkelighed i dit væsens inderste. Du kan kalde den yderste virkelighed, hvad du ønsker. Jeg siger dig, at jeg er der for at tage imod **hvem som helst**. Det er umuligt at dø **uden** Gud. Jeg vil altid være der. Jeg vil omfavne dig, trøste dig, byde dig velkommen og forsikre dig om, at du er perfekt, lige nøjagtig som du er, og fuldkommen rede til at træde ind i Himmerriget.

Så overgiver jeg dig til dine kæres sjæle og til englene, som vil føre dig resten af vejen ind i den åndelige verden eller det, du vil se som **"den virkelige"** himmel i modsætning til dine fantasi-himmel. Der vil du udføre det arbejde, du blev sendt dertil for at udføre.

Men vid dette nu: Du forlader ikke mit nærvær, før jeg har stillet det hellige spørgsmål, og du har besvaret det.

Side 105.

Hvordan vil du gerne have, at jeg, Gud/Altet i Alt, ser ud?

Kan jeg få dig til at se nøjagtig ud, som jeg har lyst til?

Ja. som i alle ting får du det du vælger. **Ja** og **ja**, og endnu en gang **ja**. Hvis du vælger, at jeg skal se ud som Moses, ser jeg ud som Moses. Hvis du forventer, at jeg ser ud som Jesus, ser jeg ud som Jesus. Hvis du ønsker jeg skal ligne Muhammed, ser jeg ud som Muhammed. Jeg antager en hvilken som helst form, du forventer, eller som får dig til at føle dig godt tilpas i mit nærvær.

Hvad nu hvis jeg ikke har nogen ide om, hvordan Gud/Altet ser du?

Så vil jeg være en følelse. Det vil være den mest vidunderlige følelse, du nogensinde har oplevet. Det vil føles, som om du er fuldkommen badet i et varmt lys, som om du omfavnes af kærlighed.

Eller det kan føles, som om du er omsluttet af en kokon eller svæver i vægtløs tilstand i et felt af absolut, betingelsesløs accept. Du vil opleve den samme følelse, hvis jeg først viser mig for dig i en fysisk skikkelse af en art. Til sidst vil denne skikkelse opløses i en følelse, og du vil aldrig mere have behov for at se mig i den ene eller anden konkrete form eller skikkelse.

Men husk nu hvad jeg har sagt. Det er umuligt at dø uden Gud, men det er ikke umuligt **at tænke at du gør det**. Du kan tænke alt, hvad du ønsker i det **andet stadium af døden**. Derfor kan du være omgivet af energi fra min rene essens og vælge at affærdige den, nedtone oplevelsen, kalde den en hallucination eller se helt bort fra den.

Lyt til mig.

Døden er et skabende øjeblik. Der foregår en energijustering i det øjeblik, du kalder **"døden"**, som finindstiller **den energi, du går ind i det øjeblik med**, hvorved der frembringes en kopivirkning i den ikke-fysiske verden, du lige er kommet ind i, så du kan **fortsætte med at have den oplevelse, du har været i færd med at skabe**, selv om du går over i en anden verden.

(Den samme proces foregår ved fødslen, men blot i omvendt rækkefølge. Når du bliver født, forvandles den energi, du har bragt med dig fra den åndelige verden, til stof gennem processen med at justere energien, så der skabes en kopivirkning i den fysiske verden, du lige er født ind i).

Husk hvad jeg har sagt tidligere. Døden er en dør, og den energi, som du går gennem den dør med, bestemmer, hvad der er på den anden side. Det er muligt for dig at gen-skabe noget nyt, så snart du vælger det **(ligesom i livet)**, men indledningsvis vil du finde nøjagtig det, du **venter** at finde... Gud **vil** fylde øjeblikket med absolut herlighed, for der findes intet herligere end den rene skabende handling, og i dit dødsøjeblik giver Gud dig lov til at skabe, lige hvad du ønsker.

Dette er, hvad der sker i dødens andet stadium.

I det tredje stadium vil du lære en større sandhed om dig selv at kende - og så vil du igen huske, hvordan du skabte den. For du er en del af den Gud, du her taler om. Men selv om du bliver ved med at forestille dig, at du ikke er det, kan du alligevel skabe den oplevelse, du ønsker.

Og derfor skal du forstå dette: Din første efterdødsoplevelse er noget, du skaber her og nu, og som du fortsat vil skabe til sin tid i det hinsides gennem din tanke på den og dit håb.

Husk, hvad jeg har fortalt dig tidligere. Hvis du så meget som **håber**, at der kommer nogen og hjælper dig, vil du være omgivet af dine kære og af engle. Hvis du så meget som håber at Jesus vil være der, vil Jesus være der. Eller Krishna, eller Buddha. Eller helt enkelt den rene kærlige essens.

Håb spiller en underfuld rolle i **"død"** og i **"liv"**. (**Det er selvfølgelig det samme**). Opgiv aldrig håbet. **Aldrig**. Håb er et udsagn om dit højeste ønske. Det er bekendtgørelsen af din mest storslåede drøm. **Håb er tanke gjort guddommelig**.

Håb er døren til tro, tro er døren til viden, viden er døren til skabelse, og skabelse er døren til oplevelse. Oplevelse er døren til udtryk, udtryk er døren til tilblivelse, tilblivelse er alt livs aktivitet og den eneste funktion Gud har.

Dette er formelen for alt liv. Så enkelt er det.

**Du oplever en tredimensional verden,
men du lever ikke i en.
Den yderste virkelighed er langt mere kompleks,
end du måske nogensinde har forestillet dig.**

Alle mennesker, også dem der nærmer sig døden uden håb – dem, der befinder sig i en tilstand af frygt og rædsel eller bange anelser og selvbefrejdelse eller tvivl – og heller ikke for disse menneskers familier. Vil der være trøst i at vide, at alle sjæle finder fred, glæde og kærlighed.

Alle sjæle går til dødens tredje stadium, det tidspunkt, hvor de smelter sammen med essensen. I mellemtiden findes der ingen **"smerte"** - følelsesmæssigt, fysisk eller åndeligt – i **"livet efter døden"**. I samme øjeblik der sker noget, som sjælen oplever som uønsket, vil selve den tanke, at det er uønsket, straks betyde, at sjælens indre oplevelse ændres. Og derfor opstår der ingen lidelse. Ikke engang for det menneske, som har en intens forestilling om, at han eller hun **burde** straffes. Sådanne personer ville skabe en oplevelse svarende til denne fantasi, men ikke opleve det som i fantasien af den simple grund, at så snart de får oplevelsen, vælger de ikke at have den.

Bevidsthedsniveauet i livet efter døden forhindrer muligheden af, at nogen bevidst vælger noget, der ikke er virkeligt. Og sjælen ved og forstår med det samme, at begrebet **"lidelse"** ideen om den og oplevelsen af den ikke er virkelighed.

I dødens **første stadium** forstår sjælen, at den krop, som den har tilbragt det fysiske liv i, ikke er virkeligt. Det vil sige, at den ikke er det, sjælen virkeligt er. I dødens **andet stadium** forstår sjælen, at sindet med alle dets tanker ikke er virkeligt. Det vil sige, at det ikke er det, sjælen virkeligt er.

ALLE tanker, der kommer fra den begrænsede bevidsthed, udspringer af den menneskelige oplevelsesverdens begrænsede perspektiv, og de påvirkes kraftigt i dødens **andet stadium**, præcis fordi sjælens **perspektiv** i livet efter døden er så meget større og så forskelligt fra, hvad det var, mens sjælen var i kroppen. Det er ud fra dette mere omfattende perspektiv, at sjælen begynder at skabe og opleve sig selv. Så snart sjælen ser og forstår, at den ikke er legeme, skifter den perspektiv i høj grad, som du kan forestille dig. Dette er rent faktisk det, der driver sjælen hen mod dødens **tredje stadium**, hvor alle tanker – ikke kun de **"slette"** tanker, men selv dens egne tanker om **"himlen"** opgives, og den yderste virkelighed opleves.

Så selv når det drejer sig om en person, som oprigtigt tror, at han er nødt til at lide, at han fortjener at lide, at lidelse er den eneste måde, hvorpå han kan retfærdiggøre sig selv i Guds øjne,

er tanken om forsoning, og om lidelse som et middel til at opnå denne, ikke længere meningsfuld, når sjælen ser perspektivet udefra.

Sjælen kan **iaagtage** sig selv, mens den **prøver** på at lide i sit eget selvskabte helvede, men sjælen vil hurtigt opdage, at det ikke er meningsfuldt at skabe en oplevelse af den art.

Sjælen vil ikke have nogen grund til at **skabe** visse oplevelser – ud over at finde frem til den **"erindring"**, det drejer sig om. Når sjælen først husker, at lidelse ikke er en realitet, men blot en oplevelse, som er skabt i menneskesindet, har den opnået det, den stræber efter at opnå med skabelsen af sit eget helvede, og herefter vil oplevelsen være meningsløs.

Dette skyldes, at sjælen i en vis forstand **"ved for meget"** til at få mere ud af den slags oplevelser. Det ville være som en tryllekunstner, der udførte sine egne numre igen og igen – for et publikum på én person, ham selv. Det er i den forstand, i den sammenhæng, man kan sige, at det er umuligt for sjælen at lide.

Ikke engang i en brøkdel af et sekund. Fordi begrebet **"tid"** hører hjemme inden for den virkelighed vi kalder **"tid"** hvor ting sker efter hinanden. **Vores tid i universet er horisontal.** Men alle de ting, jeg har beskrevet, som sker for en sjæl efter døden, sker i et og samme øjeblik... I det alle stadier opleves på samme tid – og hver ny oplevelse **"sletter"** den gamle.

Og derfor er det, som om den gamle oplevelse aldrig har fundet sted. Du **"er"**, hvad du **"er"** lige nu, og det er helt igennem, som om du **aldrig har været noget andet.** Udfordringen her er at tale i jordiske vendinger om en situation eller oplevelse, som ligger udenfor denne verden. I vores univers. Lad mig blot sige, at alle ting sker lige efter hinanden og samtidig. **Forstå det som tiden er vertikal. Stablet ovenpå hinanden på et spyd. Derfor sker alt efter hinanden og samtidig.**

Jeg siger dig, at alt liv er begge dele.

Side 117. Nu skal du sammen med mig forestille dig en virkelighed, hvor tid ikke findes. Ikke på den måde, du bilder dig ind. Der er kun **ét** øjeblik, nuets gylden øjeblik. Alt hvad der er sket og nogensinde kommer til at ske foregår nu – det sker lige i dette øjeblik.

Det gælder alle dine liv, ikke kun end del af dine oplevelser, du kalder dit nuværende liv eller livet efter døden. Forskellen er, at i livet efter døden véd du det. Du oplever det.

Det gælder også alle dine passager gennem **denne** inkarnation. Du går igennem mange **liv** mere end **én** gang. Med mange muligheder, mange oplevelser indfinder sig samtidig. **Fordi der er "andre virkeligheder" i "parallele universer" som løber ved siden af vores, og hvor "det", jeg der er "mig", har andre oplevelser samtidig.** Tror du at du lever i en verden med kun tre dimensioner?

Spørg en tilfældig kvantefysiker om det! - Du **oplever** en tredimensional verden, men du **lever** ikke i en. **Ifølge videnskaben blev universet skabt for 13,8 milliarder år siden. På en billiardtedel af en billiardtedel af en billiardtedel sekund. (Billiard: er et ettal fulgt af 45 nuller) det må være det Gud/Altet i Alt, forstår ved ét øjeblik. Alt andet giver ikke mening.**

Det vil sige, at den yderste virkelighed er langt mere kompleks, end noget du nogensinde har forestillet dig. Det betyder, at der foregår mere her, end øjet kan se. Jeg siger dig, at **ALLE** muligheder eksisterer til enhver tid. Du vælger den mulighed, du ønsker at opleve nu, i et multi-dimensionalt felt af uendelige muligheder. Og det er en anden **"dig"**, som træffer **anderledes** valg lige her og nu. Dit **"jeg"** eksisterer **multidimensionalt.** **I flere universer samtidig, idet sjælen kan vælge at dele sig i flere dele, således som Gud kan det. Derfor har du flere oplevelser i flere liv samtidig. I bladet ILLUSTRERET VIDENSKAB nr. 10/2018 side 38 er der en artikel om Multiverser: Universet er kun ét af mange. Teori nr. 4, at parallelle universer gemmer sig i usynlige dimensioner, lyder sandsynlig ifølge Guds forklaring ovenstående.**

**Der er intet mystisk ved universet,
når først du får set rigtigt på det.**

131. På samme måde som lignelser kan metaforer hjælpe dig med at forstå det uforståelige. Det er derfor, de er blevet anvendt af alle store lærere. Lav et indre billede af et dejligt, rundt saftigt rødt æble. Kald dette æble for **"tid"**, og kald æblets indvendige del for **"rum"**

Dette fantasi æbles molekyler, og det du kalder det **"ydre rum"** indeholder også stof, hvis molekyler er mindst lige så langt fra hinanden som det faste stof, der findes i kosmos.

Derpå skal du forestille dig, at du er en uendelig lille mikrobe, lille men særdeles levende, og at du bevæger dig gennem en tunnel i dette æble. I denne metafor er **"tunnellens"** vægge tidskorridorer. Langs korridorerne er der afmærkninger, som gør, at hver millimeter væg adskiller sig fra resten. Læg nu mærke til, at tiden ikke går, mens du bevæger dig gennem denne tunnel.

DU passerer gennem **TIDEN**. Hold fast ved det. Bliv ved med at se, at tiden går ikke nogen steder hen. Tiden er **"på plads"** lige **nu**. Den er statisk, stabil, ubevægelig. Den er altid her, lige hvor den er. Lige meget hvor **du** er i tiden, er det altid **nu**. Det er dig, der er på rejse. Du bevæger dig gennem tiden. **Den ubevægelige tid.**

Forestil dig nu, at den mikrobe, vi kalder **"dig"**, er en del af **æblet**. Forestil dig, at du er en lille-bitte del af selve æblet, en partikel om du vil. Og i så tilfælde ville du bevæge dig gennem **dig selv**.

Du er en partikel i dette æble en del af dig selv, der bevæger dig gennem dig selv. Så du kunne sige, at dette er partiklens æble. Så bevæger du dig fra æblets yderside til det indre - fra den yderste del til selvet inderste. **Det guddommelige indre.**

Dette er din rejse gennem livet. Afmærkningerne i tunnellen fortæller dig, hvor du er. Disse afmærkninger er i virkeligheden billeder, og hvert billede markerer et øjeblik. Alle øjeblikke er som et snefnug. I al evighed er der ikke to, som er ens. Du ser på billederne, efterhånden som du passere dem. Du fokuserer på dem, og du bevæger dig gennem tunnellen på den måde, idet du fokuserer på det ene billede efter det andet. Til sidst kommer du til midten af æblet, dets kerne.

Det har hele tiden været dit bestemmelsessted. Nu er denne del af din rejse ovre.

Det er, når du **"dør"**. Du har begivet dig gennem den fysiske verden, og du er nået til kernen af den fysiske kugle, som indeholder al tid og alt rum. Du er i **"dødspunktet"**.

Der har du nogle oplevelser (**hvoraf jeg allerede har beskrevet nogle og vil beskrive flere senere**), så kommer du ud fra den og styrer i retningen af den yderste del i den modsatte side af rum/tids-kontinuet – den anden side af kuglen. Du er nået til **"den anden side"**. Hvor der er en anderledes virkelighed. **Fuldkommen anderledes**. Det er hvad vi vil kalde den åndelige verden, og at sammen-ligne den med den fysiske verden vil være – som at sammenligne æbler og pærer.

Side 137. Du rejser gennem rum/tids-kontinuet for at lære dit eget selv at kende og opleve dette til bunds – og derpå **gen- skabe dig selv på ny** i den næste mest ophøjede version af den mest storslåede vision, du nogensinde har haft af, hvem du i virkeligheden er. Alt efter arten af den oplevelse, du giver dig selv i den fysiske verden, ankommer du til dit væsens kerne og vover dig over på den **"anden side"** i den ene eller den anden værenstilstand.

Din oplevelse i kernen **VIL** være af en art, så du lærer dig selv at kende til bunds. Faktisk kommer du aldrig til at kende dig selv **dybere** end det. Men enten vælger du at give slip på de problemer, du måtte have, eller du vælger ikke at gøre det. Det afhænger udelukkende af, hvor du ønsker at komme hen der fra. Hvad du ønsker at vide. Hvad du ønsker at opleve.

Jeg vil beskrive det langt mere detaljeret, når vi taler om selve den centrale oplevelse – selvets totale indfældning i selvet. For nærværende skal du bare vide dette: **Du vil komme ud af den totale indfældning**, og så kommer det et øjeblik med den vigtigste valgsituation, du nogensinde kan forestille dig. Du kommer ikke til at forblive indfældet i det totale selvet i al evighed.

Når du kommer over på **"den anden side"** **d.v.s den åndelige verden** – når du opdager at du har bevæget dig ind i en helt ny virkelighed – vil du forstå, at du er kommet der af en grund, med et formål, og at dit arbejde på **"den anden side"** er et vidunderligt spændende arbejde, et glædeligt

arbejde, men at tiden er inde til at rejse tilbage, når det er gjort. Det er det sande selv, det totale selv, som du blev præsenteret for og mindet om inde i kernen.

Betingelserne på **"den anden side"** er perfekte for arbejdet med at lære selvet at kende til bunds uden for kernen, og mens du gør det, baner du dig vej gennem den fortsatte tidskorridor til den yderste rand af **"den anden side"?**

Det er ikke arbejde i den forstand, at det er vanskeligt eller anstrengende. Det er i virkeligheden en stor glæde. Det er glæden ved at finde ud af, hvad du oplevede under din totale indfældning i essensen som virkelig, som den du er. Dette er **"himlen"**. Jeg skal senere beskrive, hvordan dette arbejde udføres. Umiddelbart efter at du forlod det fysiske liv, da du bevægede sig ind i det **tredje stadium af døden**, blev håbet til virkelighed. Alle det fysiske livs illusioner blev afsløret som netop dette – en illusion. Dine øjne blev åbnet, dit perspektiv blev udvidet og højnet, og fordi du havde sluppet de tanker og overbevisninger, som fandtes i din bevidsthed under mødet med processerne i det andet stadium af døden, begyndte du at danne nye trosforestillinger.

Nu skal du huske på formlen for alt liv, for den gælder som sandhed ikke blot for livet i den fysiske krop, men også i livet efter døden:

Håb er døren til tro, tro er døren til viden, viden er døren til skabelse, og skabelse er døren til oplevelse. Oplevelse er døren til udtryk, udtryk er døren til tilblivelse, tilblivelse er alt livs aktivitet og Guds eneste funktion.

Håb er energi og intet andet. Alle tanker er energier, og det, der sædvanligvis kaldes livet efter døden, er intet andet end et energifelt.

Det er et kosmisk felt, der rummer uendelige muligheder. Det er stort, uhyre stort, men det er meget enkelt og helt grundlæggende i sin kemiske sammensætning, sine energetiske elementer, sin konstruktion og funktion. Dets formfuldendthed ligger rent faktisk i, at det i alt grundlæggende er så enkelt.

Livet efter døden er ikke en tid eller et sted, hvor sjæle eksisterer som maskiner uden negative eller positive følelser. Det er tværtimod et sted, hvor der rigtig er gang i følelser af alle slags, hvorved der skabe set felt, som udgør den sammenhæng, inden for hvilken sjæle kan huske og atter blive klar over, hvem de virkelig er.

"Døden" er en proces, hvorved du genopretter den identitet. Det, der kaldes **"himlen"** er rent faktisk ikke noget sted, men en **værenstilstand**. **"Den anden side" er ikke en lokalitet i kosmos, den er et udtryk for kosmos.**

Dette giver mening, når man tænker på, at vores univers er en illusion, skabt af Altet i Altet, for at vi som mennesker kan opleve os selv som væsen og væren.

Væsen er krop og sind, hvor væren er ånden – eller sjælen.

Den er en måde at være til på. Den er at **"være i himlen"** gennem processen med at udrykke sig selv – hvilket er det samme som at udrykke selve det guddommelige i, **som og selve selvet**.

På **"den anden side"** bevæger du dig væk fra dit væsens kerne og ind i den åndelige verden, så du ved at se det hele på afstand bedre kan lære det, du mødte i dit væsens kerne, at kende som virkeligt og derpå skabe det **I dig SOM** er dig. Det du møder i dit væsens kerne er:

Det sande selv, det samlede selv. Herligheden og underet i den, du er, og det livet er. Kort sagt: GUD.

Når du først er nået til den yderste grænse på **"den anden side"** - det vil sige, når først du har bragt det, du har fået at vide, så langt ind i området for viden, om du kan, gør du – billedligt talt – omkring og vender tilbage, idet du endnu engang bevæger dig gennem den åndelige verden,

denne gang med kurs tilbage mod dit væsens kerne for nu at gå i gang med den allerhelligste proces: på ny at genskabe selvet i din næste mest ophøjede version på kernens niveau.

I det øjeblik, hvor du vælger frit, beslutter du, hvad du, i betragtning af alt, hvad du ved, dernæst ønsker at erfare om, hvem du virkelig er, ved at udtrykke det på det fysiske plan. Når du endnu en gang har gennemgået oplevelsen af den totale indfældning - af at være **"et med Gud"** - er du klar til at fødes på ny. **Som menneske i vores univers, eller et tilsvarende parallelt univers.**

Det gør du, for at komme til at **opleve** dét, du har fået at vide. At vide noget og opleve det, er to forskellige ting. Den proces jeg her beskriver, er cirkulær.

Efter det, du kalder **"døden"**, kommer du ind i dit væsens kerne for at genoprette din identitet. Du bevæger dig gennem den åndelige verden, og i den proces får du atter at vide, hvem du i grunden er. Du vender tilbage til dit væsens kerne inden det, du kalder **"fødslen"**, for på ny at genskabe din identitet i den næste mest ophøjede version af den mest storslåede vision, du nogensinde har haft af, hvem du er. Det vil sige, at du ophøjer din oplevelse af og dit udtryk for selvet ved at bringe det op på næste niveau. Dette kaldes evolution. Du lever dit liv i den fysiske verden, for at du af egen erfaring kan lære dit selv at kende. Når du atter træder ind i det fysiske liv – **der udgør en ekstrem "tung" og tæt eksistens i sammenligning med den, du lige har været i** – fremkalder det et tab af den fulde identitet, du netop har slået fast. Det er som det skal være.

Hvis du kendte den i hele dens omfang, kunne du ikke opleve den i nogen af dens dele – og det er præcis det, du er kommet til den fysiske verden for at gøre. Når dette **"arbejde"** er gjort (**meningen er, at det skal være en fuldkommen glædelig oplevelse ligesom den, du havde i livet efter døden**), **"dør du igen"** og optræder endnu engang ind i dit væsens kerne for at genoprette din fulde identitet. Du kommer igen ud af den og bevæger dig igennem den åndelige verden for gennem viden fuldt ud at udtrykke, hvem og hvad du er. Du vender tilbage til dit væsens kerne før det, du kalder **"fødsel"**, for at **gen-skabe** din identitet på ny i den næste mest ophøjede version af den... Processen fortsætter. I al evighed.

Læs her Michael Newtons bøger "Sjælerejser – beretninger om livet mellem livene og Sjæleskæbner – Flere beretninger om livet mellem livene" m.fl. - Og Elizabeth Kübler-Ross "Døden og livet efter døden - Tre foredrag 1977-82" – "Døden og den døende 1973" – "Om børn og døden 1988" – "Elizabeth Kübler-Ross besvarer spørgsmål om døden og den døende 1975."

Den totale indfældning i essensen inde ved dit væsens kerne frembringer den afdæmpning af energien (**det, du ville kalde en justering af vibrationerne eller "animeringen af ånden"**), som siden gør det muligt igen at komme tilbage til enten den åndelige eller den fysiske verden.

Livets cyklus fortsætter til evig tid, fordi alt, hvad der er, ønsker at lære sig selv at kende af egen erfaring, **Husk at Gud er Alt i Altet – og du er selv en lille del af Gud.** Dette er rent faktisk...

Den niende erindring

Alt hvad der er, har et ønske om at lære sig selv at kende af egen erfaring.

Dette er grunden til alt liv.

Husk at jeg har fortalt dig, at en sjæl når til fuldkommen viden ad den åndelige verdens vej, og til den fuldkomne oplevelse ad den fysiske verdens vej. Der er brug for, at begge veje bliver anvendt, og derfor er der to verdener. **(To universer. Det åndelige og det fysiske univers.)**

For én dem i kernen, **(som er Alt i Altet, det Guddommelige)** så har du de perfekte omgivelser til at skabe den fuldenkte følelse, som fremkalder absolut bevidsthed.

Husk at jeg fortalte dig, at den uindskrænkede bevidstheds øjeblik – det vil sige der, hvor du ved og oplever og til fulde føler, hvem du virkelig er – nås skridt for skridt. Hver gang du passere gennem et liv, kan det betragtes som et af disse skridt.

Så jeg vender tilbage til den fysiske verden for at vinde en "verden af oplevelser"!

Lige præcis. Du har formuleret det meget godt.

Hvad sker der, når jeg har nået frem til den absolutte bevidsthed, gennem alle livene. Bliver jeg så inde i kernen? Oplever jeg den totale indfældning til den tid?

Det ville du vælge ikke at gøre. Fordi hvis du realiserede dig selv fuldkommen, ville dit mest ophøjede ønske være at opleve det som en separat fysisk virkelighed.

(Således som Alt i Altet, selv valgte at gøre, efter skabelsen af sig selv, som Alt i Altet.)

Og du vil vende tilbage til den fysiske verden. Direkte tilbage dertil, hvor du kom fra.

Ville jeg være i den samme krop/legeme og opleve det samme liv om igen, eller i en anden krop, hvor jeg oplevede et andet liv?

Det vil være, som du ønsker. Du vil beslutte det, når du kommer til det øjeblik med den vigtigste valgsituation, du nogensinde kan forestille dig.

Nogle sjæle, der har opnået mesterværdighed, har valgt at vende tilbage for at opleve den samme krop som den, de brugte til at tage de sidste skridt på vejen. Andre har valgt at vende tilbage til det fysiske liv i en helt anden krop og leve et fuldkommen anderledes liv.

Hvad enten du gør det ene eller det andet, vil du have fuld viden om, hvem du virkelig er. Du vil leve i absolut bevidsthed. Så absolut ville din bevidsthed være, så fuldkommen ville din viden og dine oplevelser være, at andre også ville vide og opleve, hvem du er, og de ville kalde dig rabbi og mester og lærer.

De kunne ligefrem sværge på, at jeg er "den ene"

Ja. Og de kunne tro, at der ikke findes nogen anden som dig. Så ville det være din opgave at overbevise dem om, at dette ikke er sandt, og at *hver eneste af dem* er som dig, og at de alle kan vide og opleve alt, hvad du ved og oplever. Det du ved og oplever, ville være din største glæde, og du ville forsøge at dele det med alle andre. Og du ville ikke tøve med at opgive dit fysiske liv, hvis det betød, at du kunne vise andre, hvem de virkelig er. Det kunne se ud, som om andre mennesker tager dit liv, men du ville vide, nøjagtigt hvad der sker. Du ville vide, at ingen "*dør*" mod sin vilje, at ingen *dør* på et tidspunkt eller på en måde, som ikke er efter eget valg. Og derfor ville du brug din "*død*" som et skabende øjeblik, der hos mange kunne fremkalde en åbning mod en langt større virkelighed. Du vil befinde dig ved "*æblets*" yderste rand, hvor du begyndte. Du er kommet hele cirklen rundt.

Side 146.

Ikke alle ting er, som de ser ud til.

***Der er flere muligheder hvert øjeblik i hvert liv,
end du måske på forhånd havde forestillet dig.***

Du kan rejse gennem rum/tids- kontinuets, gentagne gange ad en hvilken som helst rute, du vælger. Det kan være den samme rute, som du før har valgt, eller det kan være en anden rute, en anden "*tunnel*"! Og du kan også vælge mellem en række forskellige *måder* at bevæge dig gennem tidskorridoren på, idet du ændrer din måde at bevæge dig på fra det ene øjeblik til det næste, hvis du ønsker det. Lad os sige, at du hænger og væver frit i luften i denne korridor.

Du er helt bogstaveligt **"tidløs"**. Du kan bevæge dig **"baglæns i tiden"** ikke blot til andres liv, men **inden** for et bestemt liv. Du kan bevæge dig **rundt i periferien**. Fra din svævende position inden for tidskorridoren kunne du bevæge dig enten med eller mod uret. Der er tre afstande i tunnelen ...

Afstanden fra begyndelse til slutning (**frem- tilbage**), fra side til side (**højre / venstre**) og afstanden fra bund til top (**op/ ned**). Den har også en fjerde afstand – afstanden **rundt om** dens indre rum (**omkreds**). Dette er tidens fjerde dimension og derfor findes der flere måder at **"Bevæge sig gennem tid på"**. Faktisk er der i rum/tid- kontinuert flere rummelige dimensioner end fire. Antallet har i virkelighed ingen betydning her. Hvis du ønsker at vide mere om dette på det tekniske plan, kan du tale med en kvantefysiker. Det er ganske enkelt noget, den moderne videnskab ved i dag. (2006) Det er vigtigt at du ved og forstår at ikke alle ting er, hvad de ser ud til at være, og at der er flere muligheder inden for hvert øjeblik i hvert liv, end du tidligere har troet.

Men din rejse er den samme, i den forstand at bestemmelsesstedet er det samme. Det er din rute, som rummer flere muligheder for variation, end du troede. Det har noget at gøre med, hvad du ønsker at opleve. Det kan godt være, at alle veje fører samme sted hen, men hver **"rute"** byder på forskellige oplevelser. Eftersom du hele tiden foretager et uendeligt antal rejser gennem rum/tid -kontinuert og vælger de ruter, du ønsker, er der ingen **"fare for"**, at du **"mister muligheden"** for at tage en bestemt rute, så alle muligheder står åbne.

Der er ingen steder du forbliver i al evighed. Men du forbliver **nu og her** i al evighed. **"Nu og her"** er den eneste form for tid og rum der findes. Foreningen med Gud i lyksalighed er inde ved kernen, men også **alle andre steder**. Det er ikke sådan, at det er **"her"** og ikke **"der"**. Det er overalt. Men der er noget enestående ved kernen, som du ikke finder andre steder inden for rum/tid-kontinuert – og det er grunden til, at du bevæger dig ind i den. Og det er **singulariteten**.

I dit væsens kerne viser alt, hvad der er, og alt, hvad du er, sig i sin enestående form. Det er her, viden og oplevelse smelter sammen. Denne sammensmeltning kan du skabe når som helst og placere indenfor kontinuert, (**vedvarende hele uden ophold**) men i dit væsens kerne findes intet andet, der kan **"konkurrere"** med den, intet, der kan fjerne din opmærksomhed fra den.

Det er alt hvad der er. (**Alt i Altet**). Det er den du ønsker at kende og opleve, men det er ikke der, du ønsker at blive. Fordi. Hvis du vidste og oplevede **DET** og **INTET ANDET**, ville du til sidst tabe dig selv ind i sammensmeltningen. Du ville ikke længere vide, at du **havde** sammensmeltningen, fordi der ikke ville være nogen **anden** viden eller oplevelse, som du kunne sammenligne den med. Du ville ikke engang vide, hvem du er. Du ville miste skelne evne, evnen til at individualisere dit selv.

Jeg fortæller dig, at alle ting eksisterer i Rum/tid-kontinuert i fuldkommen balance. Din essens (**dit sande væsen, det væsentlige**) ved helt nøjagtigt, hvornår selve livsprocessen kræver, at du smelter sammen med det ene og skille dig ud fra det, for at du kan lære enhedens lyksalighed at kende ved at opleve herligheden i dens individualitet. Systemet fungerer perfekt. Balancen er nøjagtig. Designet er så elegant som et snefnug. Du vender tilbage til enheden **Alt i Altet, singulariteten**, og du skiller dig ud fra enheden, om og om igen, i al evighed og i evighedernes evighed. Og dette er ...

Den tiende erindring
Livet er evigt.

Livet er evigt, og kærligheden er udødelig. Døden er kun en horisont, og en horisont er intet andet end en begrænsning af vores udsyn.

Rositter W. Raymond

Rositter W. Raymond var en skribent, redaktør, taler, teolog, lærer, romanforfatter, rådgivende ingeniør for minedrift og praktiserende advokat der levede fra 1840 til 1918.

Jeg vil tro, at han var en af dine budbringere.

Det var han. I er **alle** mine budbringere. Hver **eneste** af jer. I sender alle budskaber **til** livet **om** livet gennem jeres eget liv og den måde, **I** lever det på. Spørgsmålet er ikke: **"Er du budbringer?"**
Spørgsmålet er: **"Hvad er det for et budskab, du bringer?"**

Side 158. Ingen dør uden at have oplevet alt, hvad de kom til den fysiske verden for at opleve.

Det er umuligt at være **"ufuldendt"**. Det er hvad der menes med ...

Den ellefte erindring.

Timing og omstændighederne omkring døden er altid perfekte.

GUD og LIVET er én og samme ting.

Lad derfor dem, der har ører at høre med, høre:

Ufuldkommenhed er umulig i Guds rige.

"Her på jorden" ER Guds rige. Der eksisterer ikke noget sted, som ikke er en del af dette rige. Der er ingen måde at komme ind i Guds rige på. Det er ikke et sted, du kommer ind i eller ud af. Det er et sted, hvor du altid **ER**. Det er det eneste sted, du nogensinde kan være.

Side 167.

**Ingen død er forgæves,
og enhver død bringer bud til dem,
der forlader jorden, og til dem, der bliver tilbage.**

Den tolvte erindring

**Ethvert menneskes død varetager altid en dagsorden for alle andre mennesker,
som er opmærksomme på den. Det er derfor, de er opmærksomme på den.
Derfor er det ingen, som dør (eller lever) "forgæves". Ingens død er nogensinde "spildt".**

Hvad er i virkeligheden budskabet i og formålet med **alle dødsfald og alt liv?**

Budskabet er det, du gør det til. Formålet er det, du påviser. Du bekendtgør det og viser det gennem den måde, du lever dit liv på. Du er både budskabet og budbringeren. Du er både skaberen og det skabte. Du er i færd med at skabe budskabet samtidig med, at du giver det videre.

Processen med at give det videre **ER** processen med at skabe det. Det er en og samme ting.

Tænk over dette. Tænk dybt over det.

Alle sjæle spiller sammen og skaber sammen hvert øjeblik. Alle sjæle. Der foregår en sammenvævning. En sammenvævning, som frembringer det betagende billedtæppe, livet er.

Hver tråd følger sin vej, men at tro, at hver tråd derfor er **"på egen hånd"**, ville være i høj grad at misforstå, hvordan det større billede bliver skabt. Det er singularitetens oplevelse, mens den lærer sig selv at kende gennem oplevelser i sine individuationer. Der er kun én eneste dagsorden, og den varetages gennem de tydeligt forskellige, men bemærkelsesværdigt sammenhængende oplevelser hos os alle hver især. Denne ene dagsorden er, at det guddommelige skal udtrykkes og opleves i al dets herlighed, og at det skal genskabe og omdefinere sig selv på ny i hvert af nuets gyldne øjeblikke. **HVORDAN** det udtrykker sig selv, **HVORDAN** det oplever sig selv, **HVORDAN** det definerer sig selv, er op til dig. Det er den beslutning, du træffer hver dag. Det er det valg, du tilkendegiver hvert øjeblik. I gør det individuelt og kollektivt. Hver handling drejer sig om at definere sig selv.

Du vil blive mindet om denne sandhed og om mange andre, når du smelter sammen med dit væsens kerne. Det er her, du fornys, genforenes og atter integreres, hvis du skulle have mistet hukommelsen og din fornemmelse af, hvem du virkelig er. Og har du ikke det, men er du derimod fuldt bevidst om alt dette og oplever det hele vejen igennem, er det dit væsens kerne, du vil blive fornyet. Den store misforståelse hos alle dem, der har glemt den yderste sandhed, den store illusion hos alle dem, som lever i en midlertidig glemsel, er at der findes et sted, de er nødt til at **"komme hen"** for at **"komme i himlen"** eller **"forens med Gud"** og opleve evig lyksalighed.

Der er ingen steder, du er nødt til at komme hen, intet du er nødt til at gøre, og ingen, du er nødt til at være bortset fra den, du er lige nu, hvis du vil opleve det guddommeliges lyksalighed.

Du **ER** det guddommeliges lyksalighed, og du ved det simpelthen ikke.

Din rejse er ikke den endeløse **SØGEN** efter Gud, det er en endeløs **OPLEVELSE** af Gud. Forstået på den måde bliver grunden til din fortsatte rejse indlysende. Rejsen er en proces.

Den er din måde at kende Gud på – ja, rent faktisk er det den måde, hvorpå du kender dig selv **SOM** det, der er guddommeligt. Denne rejse er derfor din største glæde.

Faktisk **har du hele tiden mødt Gud. Det er, hvad jeg har fortalt dig.**

Her har vi den centrale fejl i hovedparten af den menneskelige teologi: I tror, at den dag kommer I til at møde Gud. I forestiller jer, at en dag kommer I hjem igen. I **kommer** ikke hjem igen. **I er aldrig rejst hjemmefra.**

Side 172.

**Hele universet er sammensat af en eneste ting,
som optræder forskelligt ... I oplever jer selvbejdelser
som den mangfoldige individualitet.**

Ved at give dig en oplevelse uden ende af dig selv som skaberen. Gud er skaberen, og når du oplever dig selv som skaberen, oplever du dig selv som guddommelig. Jeg fortalte dig tidligere, at hele universet består af en eneste ting, der optræder på forskellig vis. Jeres videnskabsmænd kalder nu denne ene ting for den grundlæggende livsenergi, der manifesterer sig som bittesmå **"superstreng"**, som vibrerer med forskellige hastighed. Variationerne i disse vibrationer fremkalder variationer i det fysiske stof, som udgør alle ting i universet.

Læs her "Universet – Fra superstreng til stjerner" af Steen Hannestad 2004.

Jeg sagde også, at **du** var gjort af det samme stof. Når du først ved dette, og når du først ved, at **"stof"** ser forskelligt ud alt efter disse superstrenges forskellige vibrationer, er det eneste, du skal finde ud af for at skabe den fysiske virkelighed, du ønsker, **hvordan du får superstrengene til at vibrere på den måde, du vælger.** Det er den fart, strengene vibrerer med, og det mønster, de vibrerer i, der skaber bestemte fysiske manifestationer.

Hvad gør deres frekvens hurtigere eller langsommere, højere eller lavere?

Det gør du. Det gør I alle. Med jeres tanker, jeres ord og jeres handlinger. De ting, I siger, og de ting, I gør, udsender en **"vibration"** fra jeres inderste væsen. Tanker er intet andet end vibrationer.

Som du ved kan de måles. Ord er vibrationer i dine stemmebånd. Handlinger er hele din fysiske krop, der vibrerer på den ene eller anden måde. Disse vibrationer danner bestemte mønstre og opnår bestemte frekvenser, og disse fluktuationer fremkalder bestemte typer af forstyrrelser i det energimønster, som er selve livet. Forstyrrelser af den art er intet andet end forskellige mønstre i superstrengenes bevægelser, og det er disse forskellige mønstre, der fremkalder forskellige former for fysisk stof.

Dette er livets alkymi?

Ja. Du kan ændre *"livets frekvens"* gennem dine tanker, gennem det, du siger eller gør, og dermed fremkalde forandringer i det energimønster, som er *"dig"*, og i den energi, som *"du"* sender ud i verden. Ændringerne i energifeltet inden i dig og omkring dig fremkalder nye lokaliserede fluktuationer (*bølge, bevægelse op og ned; stigen og falden i værdier*) i det større rum/tids-kontinuum, som du eksisterer inden for, og det er det, som er årsagen til de fysiske virkninger i dit liv.

Det kan være en stor hjælp at have teoretisk viden om, hvad der foregår i *processen* omkring liv og død, og også hvordan og hvorfor det foregår sådan. Der er et uendeligt antal ruter, du kan tage.

Også en, du har taget før. Faktisk gør du det ret ofte. (*I hver reinkarnation.*)

Du foretager dit valg gennem det du ser på, gennem det, du giver opmærksomhed. Det, du ser på, er det, du kommer til at opleve. Kan du huske markeringerne på tunnellens sider?

Markeringerne i tidskorridoren? At virkeligheden er billeder. Lad os nu i din fantasi gøre det til et vægmaleri. Et vægmaleri uden ende. Det dækker begge tunnellens vægge samt loft og gulvet.

Vægmaleriet er hele vejen rundt om dig. Godt. Lad os nu sige, at på din første tur gennem *"tidstunnelen"* din opmærksomhed fanget af et bestemt punkt i end del af dette vægmaleri.

Vægmaleriet har mange dele, og de findes overalt omkring dig, men du har bevæget dig hen til en bestemt del og ser på den, og der er her, du samler din opmærksomhed. Så bevæger du dig videre, men du husker, at på dette sted i tunnelen oplevede du en del af billedet. Nu kalder du det din *"fortid"*. På den næste rejse (*i den næste reinkarnation*), foretager gennem denne særlige *"tids"* tunnel, bevæger du dig måske hen og ser på et andet sted i vægmaleriet, når du er ved det punkt, du passerede tidligere. Du ser noget helt andet. Du fokuserer på en anden del af billedet.

Du kan gøre dette i samme *"øjeblik"* ved at bevæge dig fra venstre til højre, op og ned, forlæns og baglæns eller *rundt i omkredsen* i tidskorridoren.

Husk, at der overalt omkring dig er billeder for hvert *"øjeblik"* af *"tiden"*. Hvis du kun bevæger dig frem og tilbage, op og ned, til venstre og højre, gennem korridoren, begrænser du dine valgmuligheder med hensyn til, hvilke andre billeder du kan bevæge dig hen til og se på. Men hvis du bevæger dig i omkredsen, kan du undersøge alle de billeder, som findes i et enkelt øjeblik, ved at bevæge dig rundt i den *"tidsring"*, som repræsenterer det bestemte *nanosekund*. (*en milliarddel af et sekund. 10⁻⁹ – tusind millioner, et 1 tal efterfulgt af 9 nuller.*)

Det er som at bevæge sig hele vejen rundt om alle kanter på et snefnug. Husk, at jeg har sagt, at alle øjeblikke er som et snefnug, der findes i al evighed ikke to, som er ens. Og hvis du ændrer en eneste ting i nogle af disse ringe, ændrer du alle de efterfølgende *"billeder"*. Det er derfor du kan tage den samme rute, men se forskellige ting.

Ringene, eller cirklerne, har altid været et helligt symbol, der stod for evighed, fuldendthed, uendelig kærlighed og den uendelige rejse. Når du rejser i en spiralbevægelse gennem tidskorridoren, falder dit blik ofte på en del af *"vægmaleriet"*, som du har set før, og så siger du: *"Her har jeg været før!" Alting er præcis som det var dengang."* Et *deja-vu!*

Sommetider, når du bevæger dig rundt i en *"tidstunnel"*, kan du opleve, at du modtager et *"budskab"* eller får *"instruktioner"*. Det kan være en advarsel ... *"Gå ikke den vej lad være med at fokusere på den del af vægmaleriet."* Eller det kan være en invitation ... *"Se på denne del af vægmaleriet. Se det billede, herovre."* Du fortæller dig det. Det er singularitetens individuation, der sender dig disse *"instruktioner"*, som kommer i form af det, du kalder *"fingerpeg"* eller *"anelser"* eller *"kvindelig intuition"* eller *anfald af klarsyn*. Du taler til dig selv. Og hvis du lytter omhyggeligt til dig selv, kan du opleve et hvilket som helst *"tids"* punkt eller hele turen gennem tunnelen på en helt ny måde.

Du bevæger dig hele tiden gennem tid og rum og *"lever forskellige liv"*, - eller *"lever det samme liv om igen"*, hvor du kan komme ud for oplevelsen af *deja-vu* – følelsen af at have *"været der før"...* *Det sker inden for rum/tids-kontinuet som er singulariteten. Der findes intet andet END*

*singulariteten. Du kan være **mange** steder på samme tid, ikke kun to. Og det er du. Du er singularitetens individuation, der oplever tidsfølgen samtidig! Du lever mange liv, og du kan ændre på dine liv lige som du ønsker, når som helst du ønsker det. (før hver genfødsel i et nyt liv) Superstrengende er dit værktøj. Der er intet der behøver at være, som det var før! Mulighederne er uendelige. Det fortsætter til evig tid .*

Side 182.

*Døden er vejen fra den fysiske til den åndelige verden ...
og tilbage igen.*

Du "*maler vægmaleriet*" i tidskorridoren ved at ændre vibrationerne i den livsenergi, som hvirvler rundt i dig og om dig. Det gør du med dine tanker, og med dine ord, og med dine handlinger. Alt, hvad du gør, udtrykker noget om dig. Du sætter billeder af hver eneste mulighed ind i vægmaleriet. Alt, hvad du nogensinde har tænkt var muligt - hvert håb, hver drøm, hver bekymring, hvert mareridt – er alt sammen i vægmaleriet.

Det er metaforen **OG kvantemekanikken samlet under et**. Husk, at det er kvantefysikken, som siger, **at alt, hvad der iagttages, påvirkes af iagttageren**. Metaforen siger: **Den del af vægmaleriet, du er opmærksom på, er det du oplever."** **Og som er den del vi vælger at opleve i det næste liv på kloden .**

Pointen er her, at du har masser af tanker, men du er ikke nødt til at være opmærksom på dem alle. Faktisk kunne det ikke lade sig gøre, selv om du ønskede det. Du ville blive ude af dig selv.

Når du for dit indre blik ser et billede af noget, som du ikke vælger som en del af din virkelighed, skal du ikke se nærmere på det. Se noget andet for dit indre blik. Det gælder alt i livet. Og det gælder også for "**døden.**" **Fordi der IKKE eksisterer nogen død.** Den er i virkeligheden den centrale oplevelse i dit liv. Det er den der fører ind til dit væsens kerne. **Husk væsen er krop og sind, hvor væren er ånden – eller sjælen.** Det er her i kernen, spirene til det nye liv findes. Spirene til det nye liv findes altid inde i kernen. "**Døden**" er noget, du går igennem for at komme over til den "**anden side**". Det er vejen fra den fysiske verden til den åndelige verden **og tilbage igen.**

Der kommer et tidspunkt, hvor sjælen "**fødes på ny**". Det er det tidspunkt, hvor sjælen igen bliver fysisk. Det er den trettende erindring.

Fødsel og død er en og samme ting.

I dit væsens kerne, ja. For din sjæl, ja. Begge dele er blot en dæmpning af energien, der fungerer lidt som en elektrisk transformator, der kan lette overgangen fra den ene verden til den anden.

Ordene **død** og **fødsel** kunne man godt fjerne fra alle jeres sprog. De kunne begge sagtens erstattes med ordet **skabelse**. Fødsel og død er skabende øjeblikke. Det er de vigtigste øjeblikke.

Der er meget få mennesker, som forstår "**døden**", og mange har udmalet den som den sørgeligste oplevelse. Husk at jeg sagde, at du maler vægmaleriet. Lige som du ønsker det ... og det billede, du skaber, er det billede, du kommer til at se.

Men det er forfærdeligt. Det er ikke min fejl, at jeg fik forfærdelige ting at vide af mennesker, jeg stolede på! Religiøse mennesker!

Har du givet andre mennesker lov til at male dine billeder for dig?

Det har vi alle. De fleste mennesker er gennem deres religioner blevet belært om dom og fortabelse – af præster, biskopper, paven, rabbier, mullaher profeter og andre religiøse, **især mænd, som prædikede patriarkatet**, som de havde dyb tillid til kendte sandheden og fortalte den.

Ja, det er det, der gør religion og det, religion siger til sine tilhængere, så problematisk.

Du er ikke **nødt til at** følge noget trossystems diktat eller til at acceptere og godtage noget menneskes lære. Du kan træffe en bevidst beslutning om at søge din egen sandhed. Ja, rent faktisk om at **skabe den**. Du kan skabe den hver dag gennem det, du tror.

**Så tænke selv. Vær kritisk. Brug Ockhams rasekniv, og søg efter sandheden.
Det er det, jeg har gjort hele mit liv via alt det jeg har læst. Og det jeg stadig læser.**

**Du kan ikke ændre dine oplevelser
- i dette liv eller det næste –
før du ved, hvordan du har skabt dem.**

"Godt" og **"dårligt"** findes ikke. Disse ting eksisterer ikke i den yderste virkelighed. Godt og dårligt er vurderinger, som foregår i bevidstheden. Du kan først lave om på det, når du ved **"hvordan det er gået til"**. Du kan ikke ændre din oplevelse – i dette liv **ELLER** i det næste – før du ved hvordan du har skabt den. Hvis du **ved** at det **"helvede"**, du oplever, er noget, du skaber bevidst, og at det udelukkende foregår i din bevidsthed, så kender du den formel, som du kan bruge til at ændre oplevelsen på stedet. Formlen er: **Du er nødt til at være fra forstanden**.

Mennesker, der oplever himlen i stedet for helvede, får **alle** at vide, at de er **"fra forstanden"**. De bliver konfronteret med de samme omstændigheder som alle andre, men de oplever dem på en anden måde. Og hvorfor tror du, at det, **"der foregår"**, bliver ved med at foregå?

På grund af deres tankegang. Det er korrekt. Eller for at sige det på en anden måde:

**Det, der foregår i et menneskes liv,
er det, der foregår i menneskers liv
på grund af det, der foregår
i menneskets bevidsthed.**

Det, der foregår, er det, vi tror foregår, og det, der kommer til at foregå, er det, vi tror kommer til at foregå.

Det er her, de tre redskaber til skabelse (tanke, ord og gerning) og de tre oplevelsesniveauer (underbevidsthed, bevidsthed, og overbevidsthed) kommer ind.

Rigtigt. Og tanken er et meget magtfuldt redskab, fordi den bruges på alle tre niveauer.

Ord skabes i bevidstheden. Når du går fra den almindelige bevidsthed til den overbevidste opmærksomhed, vil du opdage, at der ikke findes ord for den.

Hvis du bevæger dig til dette bevidsthedsniveau i meditationen, under hellig dans eller i et ritual eller på andre måder, vil du opdage, at der kun er følelser (**eller vibrationer**).

Når de fleste mennesker føler noget, vil de med det samme undersøge denne følelse med bevidstheden og forsøge at **"sætte ord på"**. Dette kan være hensigtsmæssigt eller uhensigtsmæssigt.

En mester gør ikke impulsivt dette. Mesteren mærker blot følelsen, tillader følelsen og oplever følelsen fuldt ud. Så træffer mesteren sin beslutning om, hvorvidt det vil være hensigtsmæssigt at forsøge at udtrykke denne følelse med ord.

- Følelser er din første tanke, din rene tanke. En følelse er en ordløs tanke. Den siger en masse uden at **"sige"** noget. Følelser er sjælens sprog.
- Ord er din anden tanke. De er dit forsøg på at sætte begreber på dine følelser ved at oversætte dem til hørlige ytringer. Ord er bevidsthedens sprog. Mestre kan opleve en

følelse og ofte undlade at give den flere overvejelser. På den måde undgår de alle mulige komplikationer i livet. Det gør vejen mindre anstrengende.

- Handling er din tredje tanke, og ofte er de en eftertanke. De er dit forsøg på at gøre det, du har begrebt, til fysisk virkelighed. Handling er kroppens sprog.

Når du er nået til at sætte ord på følelser, kan du have tabt en hel del i processen med at oversætte. Det ved mesteren, og det er grunden til, at mesteren er meget omhyggelig og bevæger sig fra det ene oplevelsesniveau til det andet med største agtpågivenhed – hvis han overhovedet bevæger sig til de andre niveauer.

Side 193. *"Døden"* er den energi, der driver dig gennem dit væsens kerne og ind i din næste virkelighed. Vi vender her tilbage til dette med *"energiharmonisering"*, som vi talte om tidligere.

"Fødsel" og *"død"* er øjeblikke med ren skabelse, fordi de harmoniserer eller *"finindstiller"* den energi, som er selve livet, ved at øge frekvensen i dens vibrationer og manifestere sig som stof i den fysiske verden eller ved at sænke vibrationerne og manifestere sig som usynlig energi i den åndelige verden. ***Det er på den måde, hele universer fødes. Det var på denne måde, du blev født.*** Og – her kommer så hemmeligheden – det er den energi, du går ind i *"fødslen"* med, som er *"det afgørende"*. Det er nemlig den, ***der forvandler sig til fysisk stof*** og manifesterer sig i den fysiske verden. Nøjagtig det modsatte sker i dødsøjeblikket. Men døden skaber du således det, du bringer *ind* i døden fra den fysiske verden, og med følelsen skaber du det, du bringer *ind* i fødslen fra den åndelige verden.

Du skaber din virkelighed gennem de vibrationer, gennem den energi, du sender ud.

Sådan ville det "se ud", hvis du rent faktisk "opførte dig sådan"

- Du ville for eksempel aldrig mere have negative tanker i din bevidsthed.
- For det andet ville du, hvis det ***skulle*** ske, at en negativ tanke sneg sig ind, få den væk med det samme. Du ville bevidst tænke på noget andet. Du ville simpelthen ***ændre indstilling til det.***
- For det tredje ville du ikke alene begynde at forstå, hvem du virkelig er, men du ville respektere det og vise det. Det vil sige, at du ville gå fra det, du ved, til det, du oplever, som et mål for din egen udvikling.
- For det fjerde ville du elske dig selv helt igennem, nøjagtig om du er.
- For det femte ville du elske alle andre helt igennem, nøjagtig som de er.
- For det sjette ville du elske livet, nøjagtigt som det er.
- For det syvende ville du tilgive alle alting.
- For det ottende ville du aldrig mere med overlæg sår noget andet menneske igen – følelsesmæssigt eller fysisk. Mindst af alt ville du nogensinde gøre dette i Guds navn.
- For det niende ville du aldrig sørge over et andet menneskes død, ikke et øjeblik. Du ville måske sørge over dit tab, men ikke over deres død.
- For det tiende ville du aldrig frygte for eller sørge over din egen død, ikke et eneste øjeblik.
- For det ellefte ville du være bevidst om, at alting er vibrationer. ***Alting.*** Og derfor ville du være meget mere opmærksom på vibrationerne i alt, hvad du spiser, i alt, hvad du går med, i alt, hvad du ser på, læser eller lytter til, i alt, hvad du tænker, siger og gør.
- For det tolvte ville du gøre alt, hvad der kræves for at justere dine egne energivibrationer og vibrationerne i den livsenergi, du skaber omkring dig, hvis du opdager, at den ikke er i samklang med den højeste viden, du har om, hvem du er, og den mest ophøjede oplevelse af dette, som du overhovedet kan forestille dig.

Du kan gøre dette ved at indstille dig på, hvad du føler. Det er bare et spørgsmål om fokus.

Din krop er et storartet instrument, der rummer stærkt modtagelige energireceptorer. Tro det eller ej, du kan lade din hånd glide hen over retterne på et tag selv bord femten centimeter oppe uden overhovedet at røre dem og mærke hvilken ret det ville være godt for dig at spise lige nu. Du kan gøre det samme med tøj, når du tager det ud af skabet for at tage det på den dag, eller om du overvejer at købe i en butik.

Når du er sammen med et andet menneske, vil kvaliteten af din kommunikation med et blive stærkt forbedret, hvis du holder op med at lytte til, hvad du tænker, og begynder at lytte til, hvad du føler – det samme gælder kvaliteten af selve forholdet.

Når du er rundt på gulvet og forvirret leder efter svar fra universet, vil du opdage, at dilemmaer opløser sig og løsningen dukker op på magisk vis lige for næsen af dig, hvis blot du vil sætte dig på standby, som desperat ønsker at regne tingene ud, og rette opmærksomheden mod den del af dig, som ved, at den forsøger at beslutte dig for, hvad du skal gøre, og begynde at vælge, hvad du ønsker at **være**.

Med hensyn til at måle tankers og ords vibrationer er der i realiteten kun ganske få mennesker, som ikke kan fortælle dig, om de føler sig lette eller tunge om hjertet, når de tænker på eller siger noget. De fleste mennesker kan ret hurtigt vurdere dette.

Hvis du gjorde dette, ville du ikke stille dig tilfreds med noget andet end at være let om hjertet. Du ville intet have at gøre med noget, der havde tunge vibrationer. Du ville forsøge at lette vibrationerne i alt, hvad du iagttager, skaber oplever og udtrykker. Du ville kalde dette for **"oplysning"**, og du ville se forbløffende resultater på meget kort tid.

Universets alkymi er i virkeligheden ganske usædvanlig. Jeres ordbøger definerer **"alkymi"** som **"en uforklarlig eller mystisk forvandling"**, og det er nøjagtig, hvad det er, eftersom det er den proces, hvorved energi og stof manipuleres til at skabe konkrete og bestemte manifestationer i både den individuelle og den kollektive virkelighed. Og det bringer os til ...

Den fjortende erindring

Du er til stadighed i færd med at skabe, både i liv og død.

Jeg har forklaret så mange gange nu, hvordan skabelse finder sted. Hvad der ville være godt for dig at forstå, er at den hele tiden finder sted. Det vil sige, at den aldrig holder op. Hver eneste tanke, ord og handling er kreativ. Alle vibrationer, der kommer fra dit væsens kerne, genskaber dig og hele din virkelighed på ny. Og du forandres hvert eneste øjeblik. Din fremtid skabes i ganske små ryk, ikke med en enkelt fejende bevægelse eller med en enkelt overordnet beslutning.

Det er **de små ryk**, du skal være opmærksom på. Så skal de **"vigtige øjeblikke"** og de **"afgørende beslutninger"** nok tage hånd om dig selv.

Død og fødsel er de største skabende handlinger, fordi de udgør de øjeblikke i livets cyklus, hvor essens energi forvandler sig for at frembringe konkrete manifestationer i den åndelige verden (**ved døden**) eller i den fysiske verden (**ved fødslen**).

Lad os nu danne os et billede af kernen som et værelse af en slags. Der er to døre, end i hver side, på den der fører **ind** i værelset står der **"DØD"**. Og lad os forstille os, at der er en anden dør, som fører **ind** til det samme værelse fra den anden side af det. Her står der **"FØDSEL"**.

På indersiden af den dør, hvor der står **"DØD"** - den side, du ville se bag dig, når du var kommet igennem døren og ind i værelset – står der **"FYSISK VERDEN"** - og på indersiden af døren i den anden side står der **"ÅNDELIG VERDEN"**. Når du er inde i rummet, er det to veje ud af det til liv under en eller anden form. Den ene dør fører til fysisk liv, den anden dør fører til åndeligt liv.

Så mangler vi kun en sidste detalje, før metaforen er fuldendt .

Husk, at du i vores tidligere analogi bevægede dig gennem en lang tidskorridor eller tunnel. I den var du omgivet af et vægmaleri, der dækkede loft, væg og gulv. Vægmaleriet strakte sig hele vejen gennem korridoren. Du skaber det mens du går gennem livet. Hende for enden af korridoren kommer du nu til den dør, hvor der står **"DØD"**. - Døren åbner ikke direkte ind til rummet, men sidder for enden af en kort passage, der fører ind til rummet. Døren bliver stående åben bag dig, mens du går ind i passagen. Du kan mærke at der **"sker"** noget med dig, når du træder ind i passagen. Det føles reelt som en passage i betydningen en **overgang** med vægt på ordets handlingsaspekt. Det føles som om du **er i gang** med en passage og ikke blot er i en passage. - I denne passage kommer du til at bevæge dig gennem alle dødens tre stadier – og det vil føles, som om noget **går væk** eller **forsvinder**. Det, der forsvinder, er din følelse af dig selv som en fysisk krop. **Din sjæl forlader din fysiske krop**. Det føles stadig, som om du **ER** nogen, men din **"følelse af dig selv"** omfatter ikke følelsen af at have en krop.

Læs her Michael Newtons bøger "Sjælerejser – beretninger om livet mellem livene 2003" og "Sjæleskæbner – Flere beretninger om livet mellem livene 2005"

Her sker der det, at du bliver befriet for alle fysiske begrænsninger, oplevelser eller sanser-fornemmelser. **Som smerter mv.** Dette er første stadium af **"døden"**, hvor du bliver klar over, at du ikke er i din krop – men at du i høj grad er levende.

Døren med skiltet **DØD** på står stadig åben bag dig, og du kan se tilbage på den fysiske verden igennem den. Nu bevæger du dig ind i det andet stadium af døden og kommer til at opleve en klar erkendelse eller forvirring, eller hvad du nu forventer at opleve. I dette andet stadium kan du gå frem og tilbage gennem den åbne dør til den fysiske verden. Du vil ikke opleve dig selv der i nogen fysisk forstand, men du vil i høj grad alligevel have det, som om du er der. Andre som stadig lever i kroppen, kan også opleve, at du er der. **De clairvoyante, der kan se ånder, der ikke er gået over endnu. Som f.eks. Marion Dampier-Jeans "Mellem to verdener 2006". - Dagmar Andreasen "Er der et liv efter døden? 1992." - Raymond A. Moody "Livet efter døden 1975." "Mere om livet efter døden 1977." - "Lyset fra den anden side 1988." - Elisabeth Kübler-Ross "Døden og livet efter døden 1973." - D. Scott Rogo "Er der et LIV efter DETTE? 1986." - "En dybt religiøs forskers erfaringer om døds- oplevelsen Bag Dødens Port ..." af dr. med. Maurice Rawlings. 1978. "Der er mere mellem Himmel og jord 1990" af Rolf Slot – Henriksen.**

Du kan forblive i det andet stadium af døden så længe, du har lyst. **Det er her, de clairvoyante hjælper sjæle over på den anden side til lyset. Når de hjemsøger de levende i vores huse og hjem.** Hver oplevelse efter døden står for sig selv. Hvad enten du oplever det **"helvede"**, du selv har skabt, den **"himmel"**, du selv har skabt, en **"intethed"**, du selv har skabt, eller en helt anden selvskabt virkelighed, så vil disse oplevelser stå alene. Du vil uddrage de erindringer af dem, der er til at uddrage, og så vil du gå videre. Sjælen kan bestemt vælge i ånden at vende tilbage til de af dens kære, som stadig er i det fysiske. Ofte besøger sjælen nogle af sine kære, før den forlader kroppen. Disse oplevelser er meget virkelige. Før døden og hyppigt i døden andet stadium kommer din sjæl og **"besøger"** dine kære.

Når du er klar, bevæger du dig ind i dødens tredje stadium. Nu lukkes døren bag dig, og du kan se de passager, der ligger foran dig. Hele denne passage repræsenterer en meget kortere afstand end den afstand, du lige har tilbagelagt gennem livet. Det tog dig flere år at komme igennem den første korridor **i den fysiske krop**, men nu oplever du, at du farer igennem denne, flyver fremad med ufattelig fart. **(Er det med lystets hastighed? Eller med endnu højere hastighed! Der er jo tale om et åndeligt univers!)**

Der er et lille lysende punkt for enden af denne passage, men selve passagen bliver tilsyneladende snævrere og snævrere. Lyset er varmt og strålende, og det føles vidunderligt trygt og indbydende. Men der er ingen billeder. Denne passage, ind i det kammer, som er dit væsens

kerne, er mørkere, men ikke på nogen ildevarslende måde. Den er snarere blød, varm og har en glød. Gløden stammer fra passagens fjerneste ende. Det er lyset, og i begyndelsen er det en ganske lille prik, men efterhånden som du bevæger dig gennem passagen, fylder den mere og mere i dit synsfelt, indtil lyset er alt hvad der er.

Uden den mindste tøven eller fortrydelse giver sjælen nu slip på enhver fornemmelse af individuelt selv og bevæger sig ind i lyset. Der smelter den sammen med noget så underfuldt, at den mister ethvert ønske om nogensinde at kende noget andet, idet den smelter sammen med den betagende herlighed, som hedder uendelig storhed, skønhed uden sidestykke og mageløs fuldendt væren. Nu er du smeltet sammen med dette lys, og du føler dig opløst.

Denne **"opløsning"** fuldender forandringen af din identitet. Du identificere dig ikke længere på nogen måde eller på noget niveau dit selv med det adskilte aspekt af væren, som du kaldte **"dig"** i dit fysiske liv. Dette karakteristiske træk ved livet efter døden begynder i virkeligheden at sætte sig igennem i dødens første stadium, hvilket gjorde det mulig for dig at opleve alt, hvad du valgte at opleve straks efter, at du døde (**blandt andet dit eget helvede**), uden smerter eller lidelse. Det får betydning for dig igen om et lille øjeblik, når du kommer ind i dit væsens kerne.

Når du her omsluttes af lyset, sker der det, at du smelter sammen med din sjæl. Til sidst får du viden om, at du ikke er en krop og ikke et sind og ikke engang ånd alene, men som alle tre dele.

Dette er hvad hele dødsprocessen handler om. Husk, jeg har sagt, **at dødsprocessen handler om at genskabe din identitet.**

Første stadium af dødsprocessen gør dig fri af kroppen, og hvad du stadig måtte have af tanker, som identificerer dig med kroppen og dens udseende.

Andet stadium af dødsprocessen gør dig fri af sindet, og hvad du stadig måtte have af tanker som identificere dig med sindet og dets indhold.

Tredje stadium af dødsprocessen gør dig fri af din sjæl, og hvad du stadig måtte have af tanker, som identificere dig med din sjæl og dens individualitet.

I denne totale sammensmeltning med selvet (**Alt I Altet, Gud**) når du til et sted, hvor viden og oplevelse er ét, og hvor det, du ved og oplever er, at du ikke er kroppen, ikke er sindet og ikke er din sjæl. Du er noget meget større. Du er den totale sum af de energier, som frembragte dem alle tre. **Du er selve den guddommelige skaber. GUD / ALT I ALTET.**

I døden afkastes alle dine individuelle identiteter, så der langt om længe **gøres ende på adskillelsen AF dig FRA dig**. Du holder op med at tænke ud fra en adskillelse mellem dig og Gud, og jeg siger – igen - at der ingen er. Selv om du måske ikke tror på dette nu, hvor du er i dit fysiske liv, vil du i sammensmeltningens øjeblik ikke være den mindste smule i tvivl.

I samme øjeblik du overgiver dig til kærligheden og lader den lede dig nøjagtig derhen, hvor din sjæl ønsker, du skal gå, vil du ingen vanskeligheder have.

Side 213. Dødens tre stadier er simpelthen reidentifikationens tre trin. De er:

1. At give slip på identifikationen med kroppen.
2. At give slip på identifikationen med sindet.
3. At give slip på identifikationen med sjælen.

Det betyder at du ikke identificerer dig med **noget bestemt**. Så snart du tror, at du er noget, eller at der er noget, du **IKKE** er, begynder du at forestille dig, at du er begrænset. Men essensen er på ingen måde begrænset. I sammensmeltningens øjeblik identificerer du dig med Altet – hvilket vil sige, at du ikke identificerer dig med noget bestemt. Overhovedet ikke med noget.

Fordi Alt I ALTET er ALT der ér.

Buddha forstod dette til fulde, og han realiserede det. Det har mange meste gjort. De fleste mennesker opnår det ikke i løbet af deres liv. Alle sjæle opnår det ved døden. Det er, hvad døden er beregnet til. Og i dødens tredje stadium møder du den, du er, som Gud ser dig, vidunderlig og fuldkommen. Denne sammensmeltning med essensen er ikke enden på historien.

Du kan blive ved med at være smeltet sammen med essensen lige så længe, du ønsker, men, som vi har forklaret, vil du ikke ønske at blive ved med det til evig tid, for så ville du miste evnen til at mærke det ekstatiske ved oplevelsen.

Det umådelige skift i energi, som du kommer til at opleve under den totale sammensmeltning, vil drive dig ud af essensen igen, fornyet og genskabt som den identitet, du husker, stående i dit væsens kerne. Forestil dig nu et stort rum, hvor dele af det vægmaleri, du så på, da du bevægede dig igennem tidskorridoren, er sat op på væggene. Ikke hele vægmaleriet er der, kun dele af det, kun de afsnit af det samlede maleri, som du var optaget af, da du bevægede dig gennem tidskorridoren. Disse billeder hænger nu på væggene som i en kunstudstilling, og du går nu langsomt gennem denne **"udstilling"** og undersøger billederne et efter et. Efterhånden som du undersøger disse billeder nøje, oplever du alt, hvad der sker i maleriet. Ikke kun det, der sker med **dig**, men det, der sker med **alle andre i maleriet**.

Disse billeder repræsenterer hvert eneste øjeblik i dit liv, og mens du nu undersøger dem, har du for første gang et **fuldstændigt billede** af alt, hvad der foregår hvert eneste øjeblik.

Ofte er det ikke det, du troede, der foregik, og det er altid mere, end du forestillede dig.

Side 225. Når vi nu fortsætter i din metafor, er du i dødens tredje stadium. Du har været igennem sammensmeltningens øjeblik, og når du oplever dit væsens kerne i hele dens fylde, ser du alt, hvad der er på **"kunstudstillingen"**, og alle dit livs oplevelser, og du kan betragte dem objektivt, som om du bladede i en billedbog, så en film eller studerede et stort kunstværk – som hver oplevelse er.

Du studerer hvert øjeblik, indtil du føler, at du forstår det. Så går du videre til det næste billede, det næste øjeblik, det næste **"maleri"**. På den måde bevæger du dig igennem og rundt i hele udstillingen, du sikrer dig, at du har set hele samlingen. Hvert øjeblik er vigtigt for dig, for mens du undersøger de enkelte øjeblikke i dit liv, forstår du, at de øjeblikke var det, du brugte til at skabe din oplevelse af dig selv – og snart skal du beslutte, hvordan du ønsker at genskabe dig selv på ny.

Når dit **"møde med Gud"** er overstået, genvinder du bevidstheden om den begrænsede identitet, du havde i dit sidste liv, det er sandt, men du **bevæger dig ikke tilbage til den identitet**.

Du oplever derimod dit selv som meget større end den, meget mere ubegrænset. Vi bruger en analogi her! Når du forlader dit væsens kerne, **GÅR** du i en vis forstand **"på biblioteket for at finde ud af mere om personen, du selv er"**.

Det er livets natur at udtrykke sig. Det er hvad livet gør. Det kan ikke **lade være med** at gøre dette, så ville det ikke være til. Prøv nu at erstatte ordet **"liv"** i ovenstående sætning. Læg mærke til at **"liv"** også kan kaldes **"Gud"**, **"det som er"**, **"essensen"**, **"energien"**, eller hvad du nu har lyst til at kalde det. Uanset hvilket ord du bruger, så taler du stadig om livet.

I processen med at udtrykke sig, **"udtrykker"** livet helt **bogstaveligt** sig selv. Det vil sige, at livet **presser sig selv ud FRA sig selv** og føder sig selv som et aspekt **AF** sig selv, så det kan lære sig selv at kende af én erfaring. **Således skaber Alt i Altet, sig selv af sig selv. Læs "Kanaliseringer sådan kan livet også leves 2008" hvor Alt i Altet, som vi kalder for Gud, skaber sig selv.**

1. I processen med at udtrykke sig, **"udtrykker"** livet helt **bogstaveligt** sig selv.
2. At **"udtrykke"** betyder at **"presse ud"** livet **presser sig selv ud** fra sig selv.
3. I en vis forstand **FØDER** det sig selv som et aspekt **AF** sig selv.
4. Det gør det, så det kan lære sig selv at kende af egen erfaring.

Det er hvad det i virkeligheden betyder at blive genfødt. Det er hvad processen med død – og fødsel – handler om. Du bevæger dig hele tiden ind i og væk fra dit væsens kerne, så du kan opleve den, du er, i dens sande natur og lære den at kende. Du bruger afstand til at kende og opleve helheden som et adskilt eller enestående udtryk for den selv. For når helheden **ER** helheden, oplever den kun helheden og ingen af sine bestanddele.

Det er livets ønske, dets natur at frembringe mere liv og frembringe det i større overflod.

At beskytte liv ,og ikke at ødelægge livet på kloden, sådan som vi mennesker i vores dumhed og religiøse stupiditet, patriarkalske tankegang for magtens skyld, og jagt på rigdom, altid gør det.

Alting gror, og der er ingen ende på evolutionen. Husk altid det, for det er ...

Den femte erindring

Der er ingen ende på evolutionen.

Jeg har allerede beskrevet det evig livs cyklus for dig. Da du forsøger at genskabe dig selv på ny, som alt liv gør, bevæger du dig ind i den åndelige verden, hvor du vil få mere viden om og mere indsigt i, hvem du er, og hvem du vælger at være, hvorpå du vender tilbage til dit væsens kerne og tilbage til den fysiske verden, hvorpå du rejser gennem den samme tidskorridor på en anden måde eller gennem en helt anden korridor, så du af egen erfaring kan vide, hvordan det er at være den, du har valgt at være.

Side 230.

**Næsten ethvert menneske,
der dør, dør ikke for første gang.**

Ved afslutningen på dit liv, i det, vi har beskrevet som dødens tredje stadium, bliver du stillet over for et usædvanligt spørgsmål. Det er det vigtigste spørgsmål, du nogensinde bliver stillet, og dit svar vil være det vigtigste udsagn, du nogensinde er kommet med, og det største øjeblik med hensyn til dit frie valg, du nogensinde kan forestille dig.

Det er så vigtigt, at alle himlens engle standser op for at lytte til det, du siger. Det er så vigtigt, at alle dine kære vil være forsamlede omkring dig for at høre det. Det er så vigtigt, at selveste Gud vil være til stede, når det spørgsmål bliver stillet. Faktisk vil hun være den, der stiller det.

Spørgsmålet er: **"Ønsker du at blive?" Du har et valg med hensyn til alt. Det er det jeg har understreget hele tiden, lige siden vi indledte vores samtale.**

Når du dør, får du valget mellem at ... **"gå videre eller gå tilbage."**

så her har vi den sekstende erindring

Døden er reversibel.

Alle der **"dør"**, er i stand til at beslutte, hvordan de ønsker at fortsætte deres liv – og hvor.

Når et menneske gør det, du kalder at **"dø"**, får vedkommende altid et valg: Ønsker du at opleve, at det liv, du lige har forladt, fortsætter? Eller ønsker du at opleve en virkelighed, hvor du går videre med kurs mod den åndelige verden?

Sjælen kan i sin oplevelsesverden, **"ophæve"** den **"død"**, den lige har gennemgået. Den fortæller Gud det, simpelthen ved at sige /tænke /føle: **"Jeg ønsker ikke at dø nu. Jeg ønsker at vende tilbage."** hver sjæl får stillet dette spørgsmål:

"Er du rede? Ønsker du at fortsætte?" Dette er det nænsomste spørgsmål. Alle sjæle, der **"går over"** fra den fysiske verden, får stillet dette spørgsmål.

Hvis tanken /følelsen / svaret er **"ja"**, fortsætter sjælen på sin rejse til den åndelige verden.

Hvis sjælen beder om at **"komme tilbage"**, bliver sjælen **"sendt tilbage"** til den fysiske verden med det samme ... **og ankommer et nanosekund inden, den "døde"**.

Dette sker, efter at du er smeltet sammen med lyset. Efter sammensmeltningens øjeblik. Det er der rent faktisk man sjæle der gør. Når en sjæl er smeltet sammen med essensen, forstår den mange ting. Den forstår, at dom og fortabelse ikke findes. Den forstår, at der simpelthen ikke kan ske noget negativt i livet efter døden. Den forstår, hvem og hvad sjælen er. Den forstår formålet med livet og livsprocessen. Den forstår til fulde den yderste virkeligheds natur. Og den forstår, at livet efter døden altid vil være der, og at det fortsætter med at vente og vente til evig tid.

Men nu forstår den det af egen erfaring, ikke kun intellektuelt. Og der er mange sjæle, som **faktisk** vælger at vende tilbage til det fysiske liv. I virkeligheden **gør de fleste sjæle det**, i hvert fald en gang. Næsten alle mennesker, der dør, dør ikke første gang. Hvis de denne gang vælger at **"forblive døde"**, er det, fordi de virkelig føler, at de har fuldført det, de kom her for at gøre.

Derfor skal man ikke have ondt af, at de går videre, og heller ikke vred over, at de ikke kom tilbage. De er kommet tilbage mange gange for at gøre dig selskab.

Side 238.

Er engel fysiske ?

Engle er hvad de ønsker at være. Hvis de ønsker at være fysiske, kan de være fysiske. Hvis de ønsker at være ren ånd, kan de være ren ånd. Engle rejser mellem to verdener. Der er engle overalt omkring dig. Nogle af dem er i fysisk skikkelse, andre i åndelig skikkelse.

En af de vanskeligheder, menneskene har skabt på jorden, er, at så mange har denne ide om **"bedre"**. Det er **"bedre"** at være muslim, eller det er **"bedre"** at være mormon, eller det er **"bedre"** at være jøde, eller baha'i eller kristen, eller der er bedre et være mand eller kvinde, konservativ eller liberal, franskmand eller italiener, sort, asiat eller hvid, medlem af the Crips eller the Bloods, eller hvad det nu kan være. I har fået ind i jeres hoveder, at nogle af jer er bedre end andre, og sådan er det bare ikke.

Man vælger at blive en engel. Man vælger **alting**. Der er intet du ikke vælger.

Kan engle vælge ikke at være engle længere?

Selvfølgelig kan de det, og der er engle, som har gjort det. Du kan være engel et stykke tid og derpå ikke være engel. Så kan du beslutte, at du vil være engel igen. Du kan bevæge dig i cyklusser, du kan bevæge dig i sløjfer, du kan bevæge dig i spiraler, du kan bevæge dig i en lige linje, du kan **"blive i himlen"** i evigheder, du kan komme direkte tilbage til jorden i det næste sekund – du kan få det, som du ønsker. **Har du nogen ide om, hvem du er? Du er Gud.**

Jeg er dig, som simpelthen får dig til at huske mig.

Side 256. Når sjælen siger, at den er færdig, når den besvarer det hellige spørgsmål med at sige: **"Lad os fortsætte"**, bevæger den sig straks ind i den åndelige verden, hvor den begynder at få viden om sig selv som det, den oplevede, mens den var smeltet sammen med lyset.

Det vil sige, at den begynder at blive bevidst om sig selv som et guddommeligt væsen. Dette bliver meget hurtigt klart, fordi alt, hvad sjælen ønsker i den åndelige verden, frembringes øjeblikkelig. Der er ingen **"tidsforskel"** mellem det at gøre sig begreb om noget og det at kende det om selvet. Det foregår sådan, fordi sjælen i den åndelige verden skaber på alle de tre niveauer af skabelse samtidig. I den fysiske verden gør den sjældent dette.

Alle bevidstheds niveauer bliver 'et, når sammensmeltningen med lyset sker. Og det er med den ene bevidsthed, hvormed du forlader **"kammeret"** - dit væsens kerne – og går ind i den åndelige verden. På samme måde er alle aspekter af væren – krop, sind og ånd – blevet ét.

Endelig er alle de tre oplevelser af det, du kalder **"tid"** - fortid, nutid og fremtid – blevet et.

Alting integreres.

Faktisk er **"døden"** lig med integration på ny. I stedet for opløsning er tale om en **NY** opløsning. Hver tredelt virkelighed bliver ental. Det, nogen har beskrevet som den hellige treenighed, bliver ét. Fordi du nu skaber med **alle tre redskaber til skabelse på alle bevidsthedsniveauer samtidig**, skaber du **øjeblikkelig**.

Jeg skaber på det hyperbevidste niveau i den åndelige verden?

Ja, og alt, hvad du ønsker, bliver øjeblikkeligt manifesteret i din viden. Mestre skaber også på dette niveau i den fysiske verden. Deres resultater kaldes **"mirakler"**.

Så på den anden side er jeg i sandhed i "himlen", hvor jeg kan manifestere alt, hvad jeg ønsker.

Ja. Og det, du ønsker, er at opnå fuld viden om, hvem du er, og derpå genskabe dig selv i den næste ophøjede version deraf. **d.v.s. reinkarnation eller genfødsel i et nyt liv**. Dette er alt livs ønske. Det kaldes udvikling. Det betegnes evolution.

Du vil ønske at vide alt, hvad der er at vide om at være levende, være dig, være guddommelig. Så denne tid i **"himlen"** eller den åndelige verden er ren glæde. Livet i den fysiske verden kan også være ren glæde, men det ved de fleste sjæle bare ikke. De har glemt, hvem de virkelig er.

Det er vanskeligt at beskrive din sjæls aktivitet i den åndelige verden mere detaljeret, fordi dit nuværende bevidsthedsniveau er så begrænset. Jeg kan fortælle dig, at det er en tid med viden i stor skala. Og dog kommer der et øjeblik, hvor viden ikke er nok. Sjælen vil stræbe efter at opleve det, den ved om sig selv ud fra sin nye idé og sig selv. Den forstår at det kun kan ske i den fysiske verden. **Således som Altet i Altet indså da Gud skabte sig selv, og derfor måtte skabe den fysiske verden, og os mennesker som væsener, for at kunne erfare sig selv gennem os, som Alt i Altet.**

Din sjæl kan vende tilbage til den fysiske verden i den samme livslinje eller som en anden type fysisk væsen, **i en anden skikkelse, på en anden klode eller i et andet univers.**

Side 268.

Jeg har gemt to erindringer til slutningen af vores samtale.
Det er de mest glædelige, de mest underfundige af alle erindringerne
den førte af dem er

Den syttende erindring

***I døden vil du blive mødt af alle dine kære – dem, der er døde før dig,
og dem der kommer til at dø efter dig.***

Disse sjæle vil trøste dig, når du skal slippe din tilknytning til den fysiske verden, og blidt føre dig ind i den åndelige verden. Du behøver aldrig mere at være alene, og du er heller ikke alene nu.

Du er aldrig alene, og du kan ikke **være** alene, simpelthen på grund af den, du er. For du er ikke et individ, men en individuation af Altet. Du er en del af alle os, der lever, og alle vi, der lever, har interesse i, hvad du oplever. Dine forfædre vandrer med dig. Dine arvinger står ved din side og betragter dine beslutninger på deres vegne. Vi er alle hos dig hele tiden, og du er hos os. At vide det kræver kun, at du tror på, at vi er der.

Hvis du ønsker det, vil de være der. Hvis du tror, de vil være der, hvis du så meget som håber, de vil være der, vil du være bevidst om, at de er lige ved din side.

Det vidunderlige ved den yderste virkelighed er, at selv om det kan opleves som lang tid for dem, der forbliver på det fysiske plan inden for tidens illusion, vil i blive genforenet i dit eget nuets øjeblik. Jeres møde med hinanden, når det fysiske liv er omme, forgår i **samfølge**.

Der går måske mange år, før de af dine kære, der lever nu, dør, men disse år bliver trængt sammen til mindre end et øjeblik på et tidsløse sted. Hvis du ønsker at træde tilbage fra

vægmalери et og se hele billedet, vil du opleve, at de tilslutter sig til dig i livet efter døden på **"slet ingen tid"**. Det var derfor jeg, sagde før, at dine kære – **alle** dine kære – vil være hos dig i livet efter døden i samme øjeblik, du går over, hvis du tror på det; hvis du så meget som **håber**, at de vil være der, vil du være bevidst om, at de er der ved din side. Tro skaber perspektiv, og håb lægger afstand til dine mest bange anelser, så du får mulighed for at se det større billede.

Det er en perfekt beskrivelse af Guds rige.

Jeg fortæller dig nu, at du vil være sammen med alle de sjæle, du nogensinde har rejst sammen med, dem du rejser sammen med nu, og **de sjæle, du kommer til at rejse sammen med fremover**.

De vil være der, hvis du ønsker det, ja. Der sker intet, som du ikke vælger. Husk, at **"himlen"** er at få det, du ønsker. **"Helvede"** er at få det, du ikke ønsker. Der er fabrikeret masser af teologi omkring begge disse ord, men til syvende og sidst er det netop teologi og ikke andet.

Og **"Helvede"** eksisterer ikke engang, medmindre du skaber det selv – hvilket vil sige, at du **stadig** får det, du ønsker! Og hvis du skaber dit eget helvede, forsvinder det i samme øjeblik, du ikke ønsker det mere. Det kunne i virkeligheden være hele jeres teologi: Himlen er det eneste der findes. **Har Jesus ikke sagt, at der i min faders rige er mange boliger?** Har jeg ikke sagt, at der i mit rige er mange boliger? Har jeg ikke sagt, at I alle er Guder? Jeg siger dig, I vil samles alle, I sjæle fra de gamle tider. I vil alle endnu en gang og til alle tider mødes og elske igen. I vil alle endnu engang og til alle tider mødes i den fælles skabelses hellige kreds.

Og alle sjælevenner fra alle jeres liv vil omgive jer og overøse jer med kærlighed, når I svare på det hellige spørgsmål:

Ønsker du at gå videre? Er du færdig med denne nuværende oplevelse af det guddommelige?

Hvilken utrolig åbenbaring!

Åh, mit vidunder, mit barn, min betagende skabning, jeg har næsten intet fortalt dig endnu. Jeg har ting, jeg vil vise dig, som får selv dette til at virke banalt. Og det første, jeg er nødt til at vise dig, når du forlader dette liv, er dit herlige selv. I det spejl, der hedder din egen kærlighed, vil du blive set, **som du blev skabt oprindelig**. For du vil igen elske dig selv, ligesom du gjorde, da du fik det i himlen. Og du vil blive hel igen, ung igen, og du vil bevæge dig ind i den åndelige verden med al den iver og begejstring, der kendetegnede din mest spændende tid. Du vil opleve dig selv som i din tidligste ungdoms dage, og det vil være, som om der slet ingen tid er gået – og det er præcis, **hvad der er sket**.

Hvad med børns død? Oplever de det samme, som vi har talt om her?

Det gør de i en meget blid form. Døden er meget venlig mod børn, fordi børn sjældent går i døden med alle mulige forudfattede negative ideer om, hvad der sker bagefter. De er ikke så langt fra deres væsens kerne. De er lige kommet ud af essensen. Derfor bevæger børn sig meget hurtigt gennem dødens første stadier og vender næsten med det samme tilbage til sammensmeltningen med essensen. De får et øjeblik med det vigtigste frie valg, de nogensinde kommer til at træffe – det samme valg, som alle sjæle står over for, før de træder ind i den åndelige verden. De kan fortsætte deres liv og beholder den identitet, de havde, da de forlod deres sidste oplevelse af fysisk liv, eller de kan skabe en ny identitet. Alle sjæle får dette valg.

Det bør siges, at børn **"vokser op"** i livet efter døden. Det vil sige, at de bliver helt bevidst om alt, hvad der foregår, og om den yderste virkelighed. De ved, hvorfor de kom til jorden, og de ved, hvorfor de forlod den så tidligt, som de gjorde. Hvis de føler, at de er ved vejs ende med alt det, vil de gå videre i en form, de nu vælger. Hvis de ikke føler, at de er færdige, vil de have samme mulighed for at **"komme tilbage til livet"** som alle andre sjæle. Processen er den samme for alle sjæle, uanset hvilken alder deres krop havde, da de forlod den fysiske verden.

Men nu vil jeg gerne sige noget om den dagsorden, som børn, der dør i en meget ung alder, har. De sjæle, som træder ind i kroppen og forlader den igen i løbet af en meget kort periode – børn, der for eksempel dør ved fødslen eller i en meget ung alder – gør uundgåeligt dette for at varetage en andens dagsorden på et meget højere plan. Alle sjæle kommer til det fysiske for at varetage deres individuelle dagsorden, men den dagsorden kan meget vel have meget lidt konkret med dem selv at gøre og alt at gøre med andre menneskers dagsorden. Den sjæl, der vender tilbage som **Avatar** eller mester, gør det for at få glæden ved at opleve sig selv på denne måde – og den ved, at den bedst kan gøre dette ved stort set kun at varetage andres dagsorden. Andres dagsorden kan i dette tilfælde være at huske, hvem de virkelig er og opleve det på et eller andet plan. En **Avatar** eller mester varetager denne dagsorden ved at leve sit liv.

På samme måde kommer mange sjæle til jorden for at opleve glæden ved at varetage andres dagsorden på en eller anden måde. I nogle tilfælde kræves det, at de går tidligt bort for at gøre det. De har **indvilget** i at gå bort tidligt. Når du **"går over"**, åbner du **"øjnene"** og finder alle der – ligesom de vil finde dig der, når de går over. I vil alle være der for hinanden i det eneste øjeblik, der er.

Vi mødes i det samme hvor og når.

Lige præcis. Og glade vil I sammen fejre alt, hvad I har skabt sammen, så I hver især kan lære jer selv at kende som den, I virkelig er, og opleve det. Så vil I indgå en **"kontrakt"** eller aftale med hinanden om, hvad I gør i jeres næste samfølgelige udtryk, som om det skete i tidsfølge – og som altid kommer det til at foregå samtidig. For nogen tid siden spurgte du imidlertid om engle, og om engle nogensinde vender tilbage til jorden i fysisk skikkelse, og jeg spekulerer på, om du kan huske mit svar. Her taler vi om børn, som dør meget unge.

Er de engle?

Hver sjæl, som kommer ind i en krop for at varetage andres dagsorden, er en engel – og hvert barn, som er død meget ung, har gjort dette for at give en anden en gave. Forældre og andre, som naturligvis sørger dybt, forstår måske ikke den gave i et stykke tid. Men jeg lover dig, at som tiden går og sårene læges, vil gaven blive set, den vil blive modtaget, og det arbejde, som er udført af det lille kærlige væsen – der **kun** kan beskrives som en engel – vil være fuldført.

Det er ikke kun en idé. Det er sådan, det er.

Jeg vil altid være hos dig. Altid. Ligesom dine kære altid er hos dig. De svæver rundt om dig nu, nogle i fysisk form, nogle som dine åndelige vejledere og engle. Men de er **alle** engle. Selv dem du forestillede dig var dine fjender. Alle har vist sig i din verden af én guddommelig grund og med et guddommeligt formål: For at du kunne kende og vælge, udtrykke og opleve, blive og indfri den, du virkelig er. Vid derfor dette: Livet denne klode er din største skat. Det er skabt til dig som en sammenhæng, inden for hvilken du har mulighed for at træffe den næste mest strålende beslutning om dig selv. Og vid også, at jeg for at hjælpe dig i dette valg **ikke har sendt dig andet end engle**. Men har jeg ikke sagt, døm ikke, og fordøm heller ikke! Vær derfor et lys i mørket, og forband ikke mørket. For alt, hvad der er foregået, er sket for at vise dig vejen ind i verden til oplevelsen af det mest utrolige, du kan forestille dig.

Brug dagens begivenheder til at skabe morgendagens løfte, og brug din oplevelse af nuet til at fremkalde den evige undren.

Lad vores offentlige samtale få en ende med dette. Du sagde tidligere i vores dialog, at du endnu ikke har fuldført det, du begav dig ud for at gøre. Det har du næsten nu. Du skal bare huske, hvordan man elsker. Fuldt og helt, ikke kun en lille smule. Uselvisk, ikke kun når det er til din egen fordel. Det er rigeligt at koncentrere dig om nu, så du kan lade denne offentlige samtale få en ende.

For med denne afsluttende information om alt livs kosmologi og om livet efter døden har du ført en dialog, beregnet for hele menneskeheden, til ende, og det er tilstrækkeligt. Du har givet denne proces ti år af dit liv, og det er nok. Du har ændret verdens opfattelse af Gud og af livet, og det er nok.

Hele verden **har** forandret sig. Det lover jeg dig.

De nye åbenbaringer og Tomorrows God (**Morgendagens Gud**) har mennesket taget til sig overalt, og takket være dit arbejde og det arbejde, mange andre om dig har gjort – lærerne, forfatterne, talerne, og sangerne, healerne og præsterne, dem der fortæller historier gennem malerier, der bevæger, de mødre og fædre, som holder deres børn med ægte og vedvarende kærlighed, arbejderne i vingården og alle de budbringere, som har været dybt engageret i at ændre den måde, livet leves på her på jorden – hele verden er begyndt på sin bemærkelsesværdige forvandlingsproces. Med tiden vil denne forvandlingsproces være til ende.

I tid/ingen tid er det allerede sket. For dette har været din vilje og min. og i denne verden, som vi har skabt, sker vores vilje. Er du overrasket?

Det vil være et overaskende øjeblik, når du første gang træder ind i den åndelige verden og opdager, at du kan skabe alt, hvad du vil, med tankens hast. Og at du har mulighed for at lære det, du har skabt, at kende enten i tidsfølge eller i samtidighed, som du vælger. Ja, sikke en overraskelse det vil være.

Og dog venter den største overraskelse og det største under stadig. Først når du vælger at genskabe dig selv på ny, først når du vælger at genskabe dig selv på ny, først når du med alle dine kæres sjæle rundt om dig har valgt, hvordan du næste gang ønsker at opleve underet og herligheden i den, du er, først i den valgsituation vil hele din bevidsthed åbne sig for ...

Den attende erindring

***Det frie valg er den rene skabende handling, Guds navnetræk
og din gave, din herlighed og den magt, som er din i al evighed.***

Den magt kan du udøve både i den åndelige og i den fysiske verden. Du vil gøre det med dine tanker, med dine ord og med dine gerninger. Du gør det nu, selv i dette øjeblik. Derfor kan du i den herlige tid, der hedder nu/altid, genskabe dig selv på ny i den næste mest ophøjede version af den mest storslåede vision, du nogensinde har haft af, hvem du virkelig er. Og vid til sidst dette:

Uanset hvad du vælger, og hvor du er, har du altid evnen til øjeblikkeligt at være ... Et med Gud.

Lad det ske således.

Profetier om et ragnarok efterfulgt af en ny og bedre verden

Det bliver stadig mere klart for et større antal mennesker, at situationen på vor klode ikke er holdbar. Med en stigende produktion af kernevåben, en forurening, der tilsyneladende ikke kan bringes til ophør, og en økonomisk udvikling, der baserer sig på hensynsløs udnyttelse af ressourcerne og medfører en voksende kløft mellem levestandarden i den vestlige verden og i U-landene, styrer vi tydeligvis mod en katastrofe, med mindre roret hurtigt lægges om.

Ikke meget tyder på, at det vil ske i tide. Til gengæld bliver folk mere og mere opmærksomme på spådomme om dommedag og tidernes ende. Gennem de seneste årtier har Nostradamus' profetier fået en renæssance, i det tidsrum er der skrevet betydeligt flere bøger om ham end i al den foregående tid siden deres fremkomst. Også Edgar Cayces trance-forudsigelser er blevet kendt i større kredse. Dertil kommer, at et stigende antal clairvoyante og skrivemedier fortæller om syner og meddelelser, der drejer sig om en forestående verdenskatastrofe.

Ovenstående er skrevet i 1989.

Inge Stoltenberg har samlet fire gudfrygtige seere i sin bog "Vor verdens fremtid". 1984.